

uğurböceği yayınları

yayın no: 91

KUR'AN'I MERAK EDİYORUM

Genel yayın yönetmeni: Ergün Ür

Yayınevi editörü: Özkan Öze

Tashih: Emine Aydın

İç düzen/kapak: Zafer Yayınları

İsbn: 978 975 8781 98 0

Sertifika no: 14452

Uğurböceği Yayınları, Zafer Yayın Grubu'nun bir kuruluşudur.

Mahmutbey mh. Deve Kaldırımı Cd. Gelincik Sk. No:6 Bağcılar / İstanbul, Türkiye

Tel: (0 212) 446 21 00 Faks: (0 212) 446 01 39

zaferyayinlari.com - zafer@zaferyayinlari.com - twitter.com/zaferyayinlari

copyright © 2010

19. Baskı: Aralık, 2012

Baskı-cilt: Altınoluk Matbaacılık, 0 212 671 07 07

KİTAPIMIZ KUR'AN'I KERİM HAKKINDA
MERAK ETTİĞİN SORULARIN CEVAPLARINI

KUR'AN'I MERAK EDİYORUM

Özkan Öze

illustasyonlar: Sevgi İçigen

Merak Ettiğin Sorular

Kur'an, niçin Arapça?13

Kur'an'ı, sadece Türkçesi'nden okusak
daha iyi olmaz mı?23

Peki anlamadığımız halde Arapça Kur'an okumanın ve
dinlemenin bize ne faydası var?31

Kur'an, madem Allah'ın sözüdür,
neden insan sözlerine benziyor?41

Kur'an neden 23 sene gibi uzun bir zaman içinde gönderildi?
Allah onu bir seferde gönderseydi
daha kolay olmaz mıydı?53

Kur'an'ın tek bir harfi bile değişmeden bize ulaştığından
nasıl bu kadar emin olabiliyoruz?59

Kur'an eskir mi?69

Kur'an-ı Kerim'de yer alan
bazı bilimsel mucizeler.....81

Madem Kur'an'da böyle bilimsel mucizeler var,
neden onları hep Müslüman olmayanlar keşfediyor?95

Kur'an, büyük icatlardan mesela uçaklardan da
söz ediyor mu?107

Neden Kur'an'da, "Deveye bakmıyorlar mı" deniyor?113

Kur'an'ın en uzun sûresinin ismi neden inek?121

Kur'an sözlüğü.....133

Önsöz

MERAK EDİYORUM DİZİSİ'nin dördüncü kitabı, Cenneti Merak Ediyorum olacaktı ve ahiret ile ilgili sorular üzerinde uzun uzun konuşacaktık. Fakat 2010 yılının, Kur'an-ı Kerim'in insanlığa gönderilişinin 1400. yılı olması sebebiyle KUR'AN YILI ilan edildiğini duyunca, sıralamada küçük bir değişiklik yaptık ve dördüncü Merak Ediyorum kitabında, Kur'an-ı Kerim ile ilgili sorularını cevaplamaya karar verdik.

Bizim de, Kur'an Yılı'nda yapılacak faaliyet ve etkinliklere bir katkımız olsun istedik. Böyle önemli bir yıl dönümüne kayıtsız kalamazdık elbette!

Hemen hepimizin Kur'an'a ilk karşılaşması, yaz tatillerinde aldığımız Kur'an dersleriyle olur. Camilere gideriz, mahallemizdeki hocaannelerin dizi dibinde otururuz ve Elifba kitaplarımızdan Kur'an okumasını öğrenmeye çalışırız.

Kur'an hakkında birtakım soruların aklımıza takılması da, o zamanlarda başlar.

Neden Kur'an'ı okumak zorundayız?

Kur'anneden Arapça'dır?

Kur'an Türkçe olsa olmaz mıydı?

Kur'an bize ne anlatır?

Sorular böyle uzar gider...

Bazılarının cevaplarını, bize Kur'an öğreten şefkatli hocalar uzun uzun anlatıverirler. Ama bazılarını ne biz sorabiliriz, ne de bize anlatan olur. O sorular aklımızda kalır.

Ben bu kitabı hazırlamaya başlamadan önce, çocukluk günlerime döndüm ve Kur'an hakkında aklıma takılan soruları bir bir hatırlayıp, not ettim.

O sorulardan bazılarının cevaplarını hemen öğrenivermiştim. Ama bazılarını öğrenmek uzun bir zaman almıştı. Şimdi istedim ki, benim gibi aklıma Kur'an hakkında sorular takılanlar, cevaplar için bu kadar uzun bir zaman beklemesinler.

İşte bu kitapta, o soruların en önemlilerini cevaplamaya çalıştım. Umarım bunların arasında senin soruların da vardır ve cevaplar seni yeterince tatmin eder.

Ve yine umarım ve dua ederim ki; bu kitabı okuduktan sonra edineceğin bilgiler, kalbindeki Kur'an sevgisini artırır. Kur'an'ı hayatın boyunca yanından eksik etmez, hayat yollarında, onun asırları aydınlatan ışığından faydalanarak yürürsün....

— Özkan Öze

*“Elif, Lâm, Mîm, Râ.
İşte bunlar sana indirilen kitabın âyetleridir.
Sana Rabbin tarafından indirilen Kur’ân
haktır, gerçektir...”*

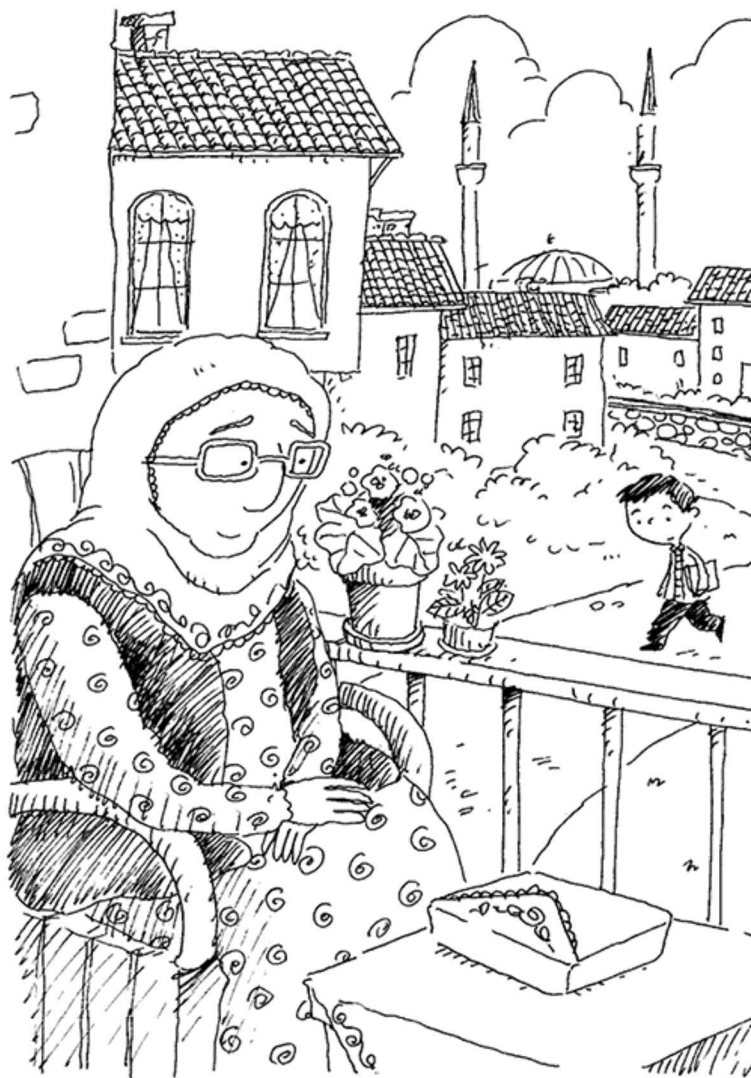
— Ra’d Sûresi, 1

KUR'AN'I

mERAK ediyORUM

Kur'an, niçin Arapça?

Bu, Arapça bir Kur'an olarak, âyetleri bilen bir kavim için
ayırıt edilip açıklanmış bir kitaptır.

— FUSSİLET SÛRESİ, 3

Muhakkak ki, biz onu anlayasınız diye Arapça bir kitap olarak indirdik.

— YUSUF SÛRESİ, 2

ELİF, BE, TE, SE, CİM... Böyle başladı ilk Kur'an dersim... Binbir türlü oyunun çocukları sokaklara çağırıldığı o upuzun yaz günlerinde, sayfa altlarında *Latin* harfli yazılışı bulunan, Elifba kitabımı koltuğumun altına sıkıştırır; sızlana sızlana, Hocaannenin evine giderdim.

O her zamanki gibi, balkonun köşesine oturmuş beni beklerdi.

“Gel çocuğum gel! Aç bakalım dersini!”

Hocaanne, acayip kalın camlı gözlüklerinin altından, artık iyice yaşlanmış gözleriyle satırları süzer ve okurken yaptığım yanlışları bir bir düzeltirdi. Kızmazdı, sıkılmazdı..

Benim her gün öfleye püfleye gittiğim Kur'an dersinde, benden çok daha taze bir heyecan ile, kim bilir kaç bin kez okuduğu satırları hem okur, hem okuturdu.

Fakat, ben, Hocaanneye çaktırmadan onun yaşlı parmaklarıyla gösterdiği satırları, sayfanın altındaki *Latin* harfli kısmından okurdum. Hocaanne ise her defasında:

“Afferin çocuğum! Afferin çocuğum!” diyerek başımı okşar, bana türlü iltifatlar ederdi.

Sonradan işittiğime göre anneme, pek güzel okuduğumu, hemencecik kavradığımı söylermiş hep..

Bu böyle bir ay devam etti.

Zaman zaman, içime bir vicdan azabı saplanır; o mübarek ve yaşlı kadıncağızı düpedüz aldattığım aklıma geldikçe, kendimden utanırdım. Fakat, bu işten de vazgeçmezdim.

Nihayet benim *Latinceli* Elifbam bitti. Kur'an'a geçtim. Hem de, mahallenin öteki çocuklarından haftalar önce...

Hocaanne:

“Aferin çocuğum aferin çocuğum! Kur'an'a

ne çabuk geçtin!” diye sırtımı sıvazlayıp, başımı okşadığı gün ise, yaptığım haltın zararını çekeceğim vaktin gelip çattığını anlamıştım.

Ben şimdi altında *Latin* harfli okunuşu olan bir Kur'an'ı nerede bulacaktım!

Ertesi sabah, Elifba'yı masanın üzerinde, yutkuna yutkuna bırakarak, Kur'an'ımı koltuğumun altına sıkıştırıp, Hocaanne'ye diye çıktım evden.

“Eyvah! Şimdi ne edecektim? Hay benim koca kafam!”

Kur'an'ın ilk suresi Fatiha idi ve çok şükür ben Fatiha'yı ezbere biliyordum. Ezbere bildiğimi Hocaanne'ye çaktırmadan, azıcık yalandan kem-küm ederek o günkü dersi bitirdim.

Ertesi gün Bakara Suresi'ne başladık.

“Oku çocuğum..”

“Elif laaaaam miiiiim”

Oh! Bu kısmı kolaydı..

“Aferin çocuğum aferin!”

“Zalikel ki...”

“Oku çocuğum, oku heyecanlanma!”

“Zalikel kitaaaabuuuuu..”

“Allah Allah! Oku yavrum, oku! Ne güzel okuyordun evvelisi gün.. Fesuphanallah!”

Bu yüz karası vaziyet, bir hafta kadar böyle devam etti.

Sonra da okul açıldı ve ben o gün için, derin bir “oh!” çekerek bu işten kurtulduğuma sevindim.

İşittiğime göre Hocaanne bu olanlara pek üzölmüş ve anneme:

“Ne oldu yavruma anlayamadım” demiş.

Aradan uzun yıllar geçti. Ben Hocaanne'yi

değil de, aslında kendimi kandırdığımı pek çok kereler, en acıtacak şekilde anladım.

Sonradan, elime kolay anlatımlı bir çocuk Elifba'sı alıp, kimselerin beni görmeyeceği yerlerde, geceleri gizli gizli, Kur'an öğrenmeye çalıştım.

Ve her takıldığım yerde, Hocaanne'nin çoktan Cennet bahçelerinden bir bahçeyi seyredalmış ruhuna rahmetler okudum...

Elif, be, te, se, cim... Ben Kur'an okumasını, işte böyle öğrendim...

Kur'an niçin Arapça?

HOCAANNE'Yİ düpedüz kandırdığım günlerde, ne zaman vicdanım beni köşeye sıkıştırırsa, "Keşke Kur'an Türkçe olsaydı! O vakit ne güzel okurdum. Neden Türkçe değil ki?" derdim.

Aslına bakarsanız, Kur'an'ın harfleri Latin alfabesiyle yazılsaydı ve dili de Türkçe olsaydı; benim o haylazlıkla yine okuyacağım falan yok-

tu. Bu sadece kendi vicdan azabımı hafifletmek için sığındığım bir bahane idi. Fakat, Kur'an'ın neden Arapça olduğunu ciddi ciddi kafaya takmıyor da değildim.

Sahi ya, Kur'an neden Arapça idi?..

Aslında bu sorunun cevabı hiç de zor değildi. Peygamberimiz (asm) Arap'tı ve Arap bir kavmin içinden seçilmişti. Elbette Kur'an Arapça olacaktı ki, hem kendisi hem de etrafındakiler onu anlayabilsinlerdi. Arap bir Peygambere ve Arapçadan başka dil bilmeyen insanlara, Türkçe, Fransızca ya da Çince bir Kur'an gönderilecek değildi elbette...

Yerleri ve gökleri bunca hikmetli şeyle dolduran Allah, (Haşa!) hiç böyle hikmetsiz bir iş yapar mıydı?

O zaman sorumuzu şöyle sormak durumunda kalırız: "Neden Peygamberimiz (asm), Türklerin içinden seçilmedi de, Arapların içinden seçildi!"

Şimdi bu soruya hiç cevap vermeden ikimizin de Çinli birer Müslüman olduğumuzu düşünelim. O vakit ne diyecektik:

“Neden Peygamberimiz (asm) Çinlilerin içinden seçilmedi. O zaman Kur’an Çince olurdu!”

Eğer Alman Müslümanlar olsaydık ne diyecaktik?:

“Neden Peygamberimiz (asm) Almanların içinden seçilmedi. Eğer öyle olsaydı Kur’an’da Almanca olurdu!”

Anlayacağın, bu işin sonu yok! Yeryüzündeki tüm ırklar ve diller için böyle bir soru sorulabilir...

Peygamberimiz (asm), son Peygamber olarak, yeryüzündeki tüm kavimlere aynı anda geleme-

yeceğine, ve Kur'an yeryüzünde konuşulan tüm dillerde aynı anda vahyedilemeyeceğine göre, Allah, kıtalardan bir kıta, ülkelerden bir ülke, ırklardan bir ırk, dillerden bir dil ve alfabelerden bir alfabe seçecek ve Peygamberi ile kitabını onlara göre gönderecekti.

Bu, Allah'ın tercih edeceği, tercih ederken de kimsenin keyfine göre karar vermeyeceği bir şey idi.

Tıpkı gökyüzünü yaratırken renkler içinde maviyi, ormanları yaratırken de, yeşili seçmesi gibi..

Tıpkı kuşlara kanat, fillere hortum, güllere koku, taş a sertlik, suya ferahlık vermeyi tercih etmesi gibi...

Bizim, "Kuşların da hortumu olsaydı" demeye hakkımız olmadığı gibi; "Şu kuşlar uçacağına, şu filler uçsaydı" demeye de hakkımız yoktur. Çünkü filler de, kuşlar da Allah'ındır.

Ve Allah, dilediğini uğurur, dilediğini yęzdü-rür, dilediğini koşturur ya da süründürür...

Elçisini dilediğı milletin içinden seçer, kitabını istediğı dilde gönderir.

Bizim, “Kur’an Türkçe ya da falanca dilde olsaydı ya..” demeye hakkımız olmadığı gibi, “Peygamberimiz (asm), Arap değil de, Türk, ya da falanca ırktan olsaydı..” demeye de hakkımız yoktur.

Bize düşen, “Allah böylesini tercih ettiğine göre bunda kim bilir ne hikmetler vardır. Araştıralım da, onları öğrenelim” demektir.

Çünkü Allah, her şeyi hikmetle ve en güzel şekilde yaratır..

Ve her işin en iyisini, Allah bilir!

Kur'an'ı, sadece Türkçesi'nden okusak daha iyi olmaz mı?

KUR'AN'IN Türkçesi demek, Türkçe Kur'an demek değildir. *Kur'an'ın Türkçe Meali*, yani tercümesi demektir. İnsanların yazdıkları kitaplar da bile, tercüme hiçbir zaman aslı kadar iyi olmaz ve insanlar “keşke şu dili bilseydim de, falanca yazarın falanca kitabını orjinal dilinden okusaydım” derler.

Hatta sırf bu yüzden, *Victor Hugo*'yu Fransızca'sından okuyabilmek için Fransızca, *Goethe*'yi Almanca'sından okuyabilmek için Almanca öğrenenler vardır.

Söz konusu olan Rabbimizin keliması olduğunda, tercüme ile aslı arasındaki fark, yerdeki çakıl taşları ile, gökteki yıldızlar kadar açıılır. Çünkü birinde Allah'ın seçtiği, tercih ettiği dil ve kelimeler vardır, diğerinde ise, tercüme edenin kendi dilince uygun gördüğü kelimeler...

Bu yüzden meal, Kur'an değildir. Onun tercümesidir...

Fakat sakın meali küçümsediğimi sanma!

Meal çok önemlidir. Dünyanın hangi ülkesinde yaşıyor, hangi dili konuşuyor olursa olsun her Müslüman, meal okumalı, meali baş ucundan eksik etmemelidir.

Allah, *"Bu Kur'ân, kendisiyle uyarılınsınlar, Allah'ın ancak bir tek ilâh olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye insanlara gönderilmiş bir tebliğdir."*¹ buyurmaktadır.

Yani Kur'an ne sadece Arapların kitabıdır ne de onu sadece Arapça bilenlerin okuması için gönderilmiştir. O bütün insanlığın kitabıdır. Tıpkı, Sevgili Peygamberimiz'in (asm.) bütün insanlığın peygamberi olması gibi...

1-İbrahim Suresi, 52

Öyleyse, yeryüzündeki tüm insanların onu okuyup anlamaya çalışmaları gerekir.

Bunun için ya herkes Arapça öğrenmelidir, ya da Kur'an, herkesin diline tercüme edilmelidir.

İlki neredeyse imkânsız olduğuna göre, Kur'an'ı dünyanın bütün dillerine tercüme etmek en doğrusudur.

Bugün, yeryüzünde kullanılan tüm dillerde Kur'an mealleri vardır. Müslüman olsun olmasın herkes, Kur'an'ı tercümesinden okuyabilir.

Ve dünya üzerinde her gün çok sayıda insan, okuduğu Kur'an mealleri sayesinde İslâm Dini'ni kabul edip, Müslüman olmaktadır.

Mesela bir zamanlar, dünyanın en büyük pop şarkıcılarından biri olan *Cat Stevens*'^{1,2} İslâm'ı seçip, *Yusuf İslâm* ismini almaya götüren yol, İngilizce bir Kur'an tercümesinden geçmiştir... Özellikle, "kıssaların en güzeli" Yusuf Sûresi'nden...

İşte Kur'an, böyle büyük bir mucizedir. Tercümesi bile, akılları ikna etmeye, ruhları sevin-dirmeye ve hayatları değiştirmeye yetmektedir.

Sönmez ve söndürülmez bir güneş gibi Kur'an, yeryüzündeki tüm dillerin aynalarında parıldamakta ve Allah'ın ayetleri, kalpleri İslâm'a ısındırıp, aydınlatmaktadır...

Meal okumak bize yeter mi?

İÇİ sayısız, hazinelerle ve paha biçilmez antika sanat eserleriyle dolu muhteşem bir saraya girmek için ilk yapmamız gereken şey, onun kapısına gitmek ve o kapıyı çalmaktır.

2-Bugünlerde, *Roadsinger* albümünü yeniden dinliyorum ve bence hâlâ ondan daha iyisi yok...

Elbette öyle muhteşem sarayların kapıları da muhteşem olur... Fakat, kapının güzelliği, ar-
dında gizlediği sarayın güzelliği için sadece bir
başlangıçtır.

Kapıyı çalmalı ve saraydan içeriye girmelidir.

İşte meal, Kur'an sarayının kapısı gibidir.
Onsuz saraya girilmez.

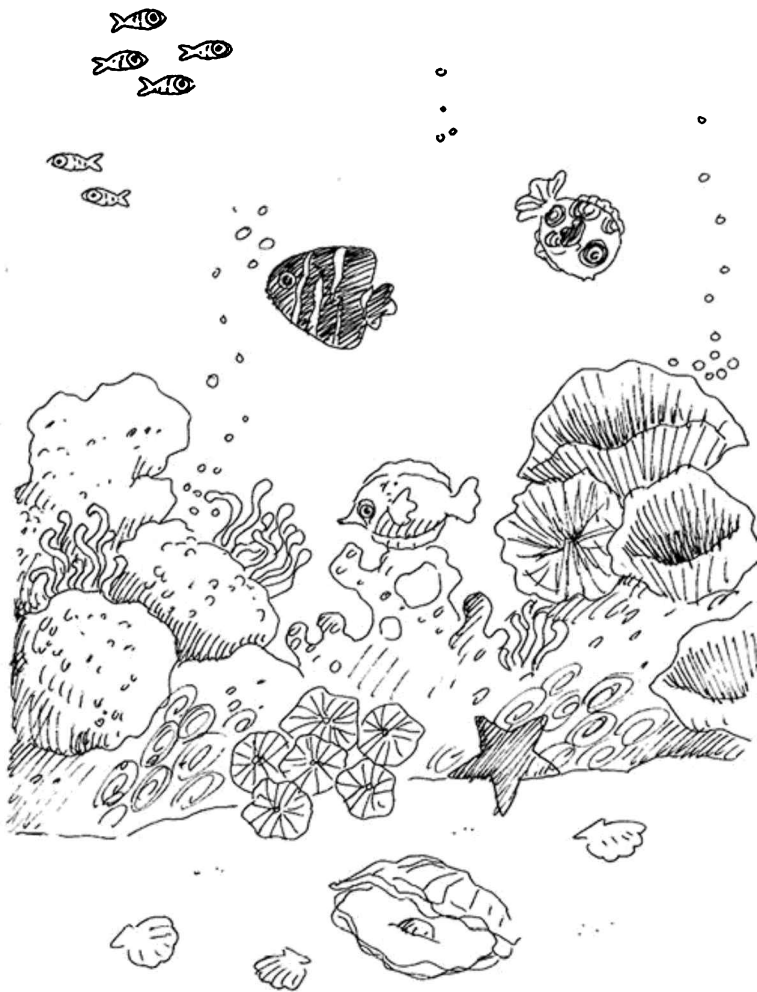
Fakat bu sarayı daha yakından incelemek,
içindeki hesapsız hazineleri ve paha biçilmez
antika sanat eserlerini görmek istersen, mealin
ötesine geçmen gerekir.

Bu yüzden asırlardır binlerce büyük âlim adı-
na *tefsir* dediğimiz binlerce cilt kitap yazmıştır.
Tefsirler, bize Kur'an sarayını ayet ayet gezdiren
rehber kitaplardır. Bu kitaplar da, ayetlerin an-
lamı açıklanır, bu tercümeden öte bir şeydir.

Sana bu konuda bir örnek daha vereyim:

Meal, denizin yüzeyi gibidir. Biz denize ba-
karız ve onun engin maviliğini, güneş ve ay ışığı
altında pırıl pırıl kıpırdanışını seyrederiz. Ama
denizin bu kadar olmadığını da biliriz. Asıl de-
niz, çok daha derinlerdedir...

Milyonlarca tür canlı, inci ve mercanlarıyla,

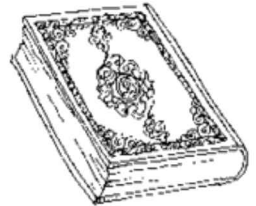

deniz bambaşka bir alemdir. Dışarıdan görünenen çok daha başka ve çok daha güzel...

İşte meal, Kur'an denizinin yüzeyi gibidir. O yüzden, "Ben Kur'an'ın Türkçe tercümesini yani mealini okudum! Bu bana yeter. Ondan ne anlıyorsam o kadarı ile dinimi yaşarım" demek çok eksik kalmış bir sözdür.

Meal okumalıyız, ama mealle birlikte Kur'an'ın ayetlerini izah eden ve içinde Sevgili Peygamberimiz'in (asm.) hadisleri de bulunan, hem geçmişte, hem de günümüzde yaşayan kıymetli alimlerin eserlerini de, ömrümüz yettiği sürece okumaya ve anlamaya çalışmalıyız.

İşte o zaman, Kur'an sarayının hazinelerinden ve Kur'an denizinin güzelliklerinden hissemiz artar, bilgimiz çoğalır...

Peki, anlamadığımız halde Arapça Kur'an okumanın ve dinlemenin bize ne faydası var?

Ey insanlar! Size Rabbinizden bir öğüt, gönüller derdine bir şifa, müminlere bir hidayet ve rahmet geldi. —YUNUS SÜRESİ, 57

BİR HİRİSTİYAN olsaydım, dinim hakkında en çok üzüleceğim şeylerden bir tanesi, kutsal kitabımı, İsa Peygamber'e (as.) vahyedildiği orjinal dili ile okuyamamak olurdu sanırım...

Çünkü, İsa Peygamber (as.), *Arami* dilini konuşuyordu. Peygamber olarak gönderildiği halk da aynı dili konuşuyordu. İncil de, kendilerine bu dil ile gönderilmişti.

Fakat, İncil'in kendisi gibi, dili de zaman içinde değiştirildi.

Önce *Yunanca*'ya çevrildi. Uzun bir süre sonra da, papalık tarafından *Latince*'nin 'kutsal bir dil' olduğu ilan edildi.

Bugün, Vatikan'da İncil Latince okunur, dualar Latince edilir!

Bu, Hıristiyanlar için çok üzücü bir durum olsa gerek...

Hıristiyanların bu durumu karşısında, Müslümanlar olarak, ne kadar şükretsek azdır. Çünkü biz Kur'an'ı, vahyedildiği dil ile okuyup dinlemek gibi bir ayrıcalığa sahibiz.

1400 sene önce, Hira Dağı'ndaki bir mağarada, Vahiy Meleği, Sevgili Peygamberimiz'e (asm.) ilk ayeti getirdi:

*"İkra bismi rabbikellezî halak..."*¹

Bugün, yeryüzündeki tüm Müslümanlar, azıcık bir gayretle Kur'an okumasını öğrendikleri takdirde, hangi dili konuşuyor olurlarsa olsunlar, aynı ayeti aynı şekilde okuyabilir ve ihlaslı hafızların güzel seslerinden dinleyebilirler.

1-Yaratan Rabbinin adıyla oku! (Alak Suresi, 1)

Bu ilk inen ayet için böyle olduğu gibi, en son vahyedilen ayet için de böyledir...

Kur'an'ın her bir ayetini, Rabbimiz Vahiy Meleği Cebrail'e nasıl bildirmiş ise; Cebrail, Sevgili Peygamberimiz'e (asm.) bu ayetleri nasıl söylemiş ise; Sevgili Efendimiz (asm.), kendisine vahyedilen ayetleri, sahabilerine nasıl öğretmiş ise; bugün, tam 1400 yıl sonra, aynı ayetleri aynı dil ile okuyabiliyoruz..

İşte bu, tek başına büyük bir nimet ve kalbimizi sevinçle dolduracak bir ayrıcalıktır...

Kur'an dili, İslâm'ın ortak dili

BİR İNGİLİZ, Çinli bir Hıristiyan'ın yanı başında İncil okuduğunu, Çince bilmiyorsa, kolay kolay anlayamaz.

Ama hangi ırktan olursa olsun, hangi dili konuşursa konuşsun, bir Müslüman bir başka Müslüman'ın Kur'an okuduğunu hemen anlıyor.

Hele yüksek sesle okuyorsa, bırakın öteki Müslümanları, etrafta dolaşan Hıristiyanlar,

Yahudiler, Hindular ve hatta hiçbir dine inmayan ateistler bile, okunanın Müslümanların kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim olduğunu anlar..

Aynı dili konuşmasak bile, Kur'an'ın etrafında hemencecik toplanırız.

Bir imam bulduk mu da, arkasında saf saf dizilir, namazımızı kılarız.

İmam, Çinliymiş, Hintliymiş, Arapmış, Türkmüş, İngilizmiş, Papua Yeni Gine'liymiş.. hiç farketmez... Yeter ki, başta Fatiha olmak üzere bir iki namaz suresini Arapçasından düzgün düzgün okumasını bilsin!

İşte sana, Kur'an'ı Arapça aslından okumayı bilmenin en büyük faydalarından bir tanesi!

Namaz kılacak kadar...

İSLAM DİNİ'NİN en önemli ibadeti namazdır. Ve namaz kılmak için, Kur'an'dan başta Fatiha Suresi olmak üzere, bir iki sure ya da uzunca bir iki ayeti ezbere bilmek gerekir. Bu her Müs-

lûmana, farzdır. Senin de bildiğin gibi hiç de zor bir iş de değildir. Namaz kılmak için gerekli sureleri ezberlemek ve namazın nasıl kılınacağını öğrenmek, çarpım tablosunu ezberlemekten kolaydır.

Rabbimiz, Kur'an'ın son cüzünde, İhlas Suresi, Kevser Suresi, Fil Suresi... gibi bir takım kısa sureler vahyetmiştir. Yani bütün sûreler Yasin Sûresi gibi uzun değildir. Bu kısa sûreler genelde namazlarda okunur. Çünkü herkes onları rahatlıkla ezberleyebilir.

Bu arada belki kulağına gelmiştir, bazı tuhaf adamlar, “Herkes namazı kendi dilinde kılabilir” derler. Ama onlara pek kimse kulak asmaz..

Hele namazını kılanlar bu türden sözleri hiç ciddiye almazlar.

Ben bugüne kadar namazını kılan birinin, sûreleri Arapça okuyor olmaktan şikayet ettiğini duymadım! Sen duydun mu?

Ancak namaz sırasında okuduğumuz surelerin, özellikle Fatiha'nın anlamını mutlaka biliyor olmamız gerekir.

Bilmesek de namazımız kabul olur belki ama,

her gün onlarca kez okuduğumuz bir surenin anlamını bir kez olsun merak edip öğrenmek, en hafifinden birazcık ayıptır...

Hem, İngilizce öğrenmek için sarfettiğimiz çabanın onbinde biri bile, bu iş için yeterli olur...

Kur'an okumak, ibadettir

KUR'AN'I Arapça aslından okumak, çok sevaplı bir ibadettir. Sevgili Peygamberimiz (asm), Kur'an'ın her bir harfi için okuyana sevap yazıldığını bizlere haber verir. Hatta Ramazan Ayı'nda, özellikle Kadir Gecesi'nde bu sevaplar kat kat artarak amel defterlerimize yazılır.

Yani Kur'an okumak, çok kârlı ve bir o kadar da kolay bir ibadettir aynı zamanda..

İşte sana Kur'an'ı Arapça'sından okumak için bir sebep daha..

Bu arada, okunan Kur'an'ı dinlemek de, okumak gibi sevaplı bir iştir...

Sevgili Peygamberimiz'in (asm.) bu konuda pek çok hadisi vardır. O, ümmetine Kur'an okumayı ve Kur'an ile meşgul olmayı çokca tavsiye ederdi.

"En hayırlınız, Kur'an'ı öğrenen ve öğreten-dir." 2

"Kur'an'dan bir şey bilmeyen kimse, harap olmuş ev gibidir."3

"Kim Kur'an'dan bir harf okusa, onun için bir sevap vardır. Ayrıca her sevaba on misli verilecektir. *Eliflammîm*'in bir harf olduğunu söylemiyorum. *Elif* bir harftir; *lam* bir harftir, *mîm* bir harftir.." 4

"Kur'an okuyan müminin misali portakal gibidir. Kokusu güzel tadı hoştur.

Kur'an okumayan müminin misali hurma gibidir. Tadı hoştur fakat kokusu yoktur."5

2- Cem'u'l Fevaid.

3- a.g.e.

4- a.g.e.

5- a.g.e.

Kur'an, madem Allah'ın sözüdür neden insan sözlerine benziyor?

“Biz Kur'an'ı senin dilinle indirdik ve kolaylaştırdık ki, onunla Allah'tan korkanları müjdeleyesin, inat edenleri de onunla sakındırasın.

— MERYEM SÜRESİ, 97

BİZLERE konuşma nimetini verip konuşturan Allah, elbette konuşur. Ama Allah'ın konuşması bizim konuşmamıza benzemez. Çünkü biz, Allah'ın verdiği dil, dudak, ağız, sesleri aktarma özelliği olan hava ve bunların dışında daha sırlarını doğru düzgün çözemediğimiz beynimizin sayısız özelliği sayesinde konuşabiliriz.

Eğer Allah'ın konuşması bizim konuşmamıza benzeseydi; O'nun da konuşmak için bunlara ihtiyacı olurdu. Oysa, Allah hiçbir şey yokken de vardı. Hiçbir şey yokken de Allah'tı.

Hiçbir şey yokken var olanın, hiçbir şeye ihtiyacı yoktur.

Konuşmak için de yoktur, işitmek için de yoktur, yaratmak için de yoktur...

Peki, konuşması bizim konuşmamıza benzemeyen Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim, neden insanların konuşmalarına benziyor? Madem Allah, yarattığı hiçbir şeye hiçbir şekilde benzemez. O'nun sözleri de, bambaşka sözler olmalı değil miydi?

Gözlerimiz ışığın her tonunu göremediği gibi, kulaklarımız da her konuşmayı işitemez. Kulaklarımız işitse bile işittiğimiz her sesi, aklımız anlamaz...

Mesela, arıların konuşmalarını doğru düzgün işitemediğimiz gibi anlamayız da...

Kuşların kendi aralarında şakımaları da bizim için güzel bir şarkıdan öteye geçmez. Ne konuşur kuşlar, birbirlerine ne anlatırlar, anlamayız...

Bırakalım bunları, eğer bilmiyorsak, başka bir lisan kullanan başka bir insanı bile anlayamayız...

Biz ancak, bizim gibi konuşanları işitip anlayabiliriz. Kulaklarımız da buna göre yaratılmıştır, aklımız da, kalbimiz de...

Eğer Rabbimiz, bizimle bizim anlayacağımız bir dil ile konuşmasaydı, kendi şanına, kudretine Allah'lığına münasip bir lisan ile bize hitap etseydi, biz, bize söylenenleri anlayamazdık.

Anlamamız için, ya, Rabbimiz'in kelimasına muhatab olacak bir seviyeye çıkarılmamız gerekliydi; ya da Rabbimiz, şefkati ve merhameti gereği bize bizim anlayacağımız bir dille hitap etmeliydi.

Ve Allah, bir annenin küçük çocuğu ile konuşurken, onun anlayacağı bir dili seçmesi gibi, bize, bizim anlayacağımız bir dil ile hitap etmeyi tercih etti.

Siz hię, küçük çocuęu ile konuřan bir anne gördünüz mü?

Edebiyat Fakültesi'nde profesör bile olsa bir anne, çocuğu ile bir dil bilimci gibi değil, sayısız ihtiyacı olan minik yavrusunun iyiliği için, onun anlayacağı bir dil ile konuşur.

Bütün ilmini, bütün becerisini, bildiği bütün kelimeleri, bütün edebî sanatları bir kenara bırakır ve çok sevdiği çocuğunun ihtiyaçlarını gidermek, mesela karnını doyurmak için, ona uygun bir dili seçer.

“Aç ağzını bak! Mama geliyor!” der mesela... “Uff olursun koşma...” diye arkasından seslenir...

Bunu işiten ama, anne ile çocuk arasındaki sevgi ve şefkat bağını bilmeyen biri, büyük ihtimalle annenin Edebiyat Fakültesi’nde dil bilimci olduğunu kabul etmeyecek, “Bu konuşmalar bir dil bilimciye ait olsaydı hiç böyle mi konuşurdu!” diyecekti.

Kur’an’ı okuduktan sonra, “Canım bu da, insanların konuşmaları gibi bir söz! Nereden Allah kelamı oluyormuş. Eğer Allah kelamı olsaydı, hiç böyle mi olurdu? Kim bilir nasıl mucizevî bir şey olurdu!” diyenlerin de, bundan pek bir farkı yoktur aslında... Rahman ve Rahim olan Allah’ın, kullarının iyiliği için onlara, onların akıl ve kalplerince anlaşılabilecek bir dil ile konuşuyor olduğunu anlamazlar...

“Bu Allah kelamı olsaydı böyle insan sözü gibi mi olurdu? Bambaşka bir şey olurdu!” derler.

Tıpkı, Sevgili Peygamberimiz için de, “Madem Peygamber; neden sıradan insanlar gibi acıkıyor, soğukta üşüyor, yoruluyor, uykusu geliyor hatta hatta savaşta yaralanıyor. Peygamber dediğin böyle melek gibi, bir varlık olmalı değil mi?” diyenler gibi..

Oysa, Peygamberler insanları eğitmek, doğru yollara sevk etmek, fena alışkanlıklardan uzaklaştırmak için aramızdan seçilen kimselerdir ve her konuda insanlara örneklik edecek bir kimse-nin, yine insanlardan bir insan olması gerekir.

Yemeyen, içmeyen, acıkmayan melek gibi bir peygamberin izinden kim gidebilir?

Kim kendi hayatına onun hayatını örnek alabilir?

Peygamberler gibi Kur'an-ı Kerim'de insanlar içindir. İnsanların anlamaları, öğüt almaları ve öğrendiklerini yaşamaları içindir.

“Bu Kur’ân, kendisiyle uyarılsınlar, Allah’ın ancak bir tek ilâh olduğunu bilsinler ve akıl sa-

hipleri öğüt alsınlar diye insanlara gönderilmiş bir tebliğdir.” — İbrahim Sûresi, 52

Tersi dönmüş bir mantık

BAZILARI, merak ettikleri için değil de, Kur'an'ın Allah kelamı olduğuna inanmadıkları yahut inanmak istemedikleri için ters dönmüş bir mantık içinde, “Kur'an insanların konuşmalarına benziyor madem öyle Kur'an Allah kelamı değildir. Bir insan tarafından yazılmıştır” derler. Bu bana, “Biber acıdır, hayat da bazen acıdır. Öyleyse hayat biberdir!” gibi eski zaman felsefecilerinin zırvalarını hatırlatır.

Evet Kur'an insan sözlerine benzer, çünkü insanların konuştukları ve anladıkları kelimelerle bize gönderilmiştir.

İnsanların anlamaları ve hayatlarını ona göre yaşamaları istenmedikten sonra, Rabbimizin bize kitap göndermesinin ne anlamı olurdu?

Kimsenin anlamadığı, kimsenin okuyamadığı, hatta kimsenin bir iki kelimeden fazla dinle-

meye güç yetiremediği bir kitap, kimsenin işine yaramazdı.

Mesela, Kur'an Hz. Musa'nın Sina Dağı'nda işittiği Allah kelamı gibi olsaydı, hiçbir insanoğlu; bırakın onu anlamayı, bir iki kelimesini bile dinlemeye güç yetiremezdi.

Kelimeler aynı ama...

ŞİMDİ DE aklına şöyle bir soru gelebilir. Madem Kur'an insanların anlayacağı bir dil ile gönderilmiş, neden eşsiz ve benzersiz? Neden bu kadar erişilmez? Neden mucize? Neden asırlar onun tek bir ayetini bile eskitemedi?

Bu soruların cevaplarını kitabımızın ilerleyen sayfalarında bulacaksın ama şimdilik sana şu kadarını söylemek istiyorum:

Biz topraktan ne yaparız?

Çanak çömlek, vazo, seramik kaplar falan değil mi?

Peki Allah aynı topraktan ne yapar?

Meyveler yapar, ağaçlar yapar, sebzeler yapar..
İncir, zeytin ve nar yapar..

Kuş yapar, kuzu yapar ve en nihayetinde insan yapar...

İşte Allah'ın sanatı ile bizim sanatımız arasında böyle sonsuz ve erişilmez bir fark vardır.

Kelimeleri de toprak gibi düşün...

İşte binlerce yıldır insanların yazdıkları, romanlar, şiirler, hikâyeler, nutuklar, fermanlar, bildiriler..

İşte aynı kelimelerle Allah'ın Peygamberimiz'e (asm.) vahyettiği Kur'an-ı Kerim!

Kelimeler aynı da olsa, Allah'ın konuşması ile bizim konuşmamız arasında, böyle erişilmez bir fark vardır.

Sonsuz şefkat ve merhametinin gereği olarak bize okuyup anlayabileceğimiz, ayetleri üzerinde derin derin düşünebileceğimiz, ezberleyip aklımızda tutabileceğimiz, ibret alıp, hayatlarımıza çeki düzen vereceğimiz, müjdelerine sevinip, ihtarlarından korkacağımız, cenneti de cehennemi de oradan öğrenebileceğimiz, dünyamızı da ahiretimizi de onun nurlu öğütleriyle

aydınatabileceğimiz, hepsinden önemlisi bizi en güzel surette yaratan ve bu dünyaya gönderen Rabbimizi bilip tanıyabileceğimiz böyle hikmetli bir kitabı, Peygamber Efendimiz (asm) gibi emin bir elçinin elleriyle ayet ayet bize gönderen Allah'a hamd olsun!.

Kur'an, ne büyük bir nimettir.

Ne güzel bir yoldaştır, hayatımızı aydınlatan, ne sönmez ve söndürülmez bir güneştir...

“Elif, Lâm, Râ. Bu Kur'ân öyle büyük bir kitaptır ki, insanları Rablerinin izni ile karanlıklardan aydınlığa, her şeye galip ve hamde lâayık olan Allah'ın yoluna çıkarman için onu sana indirdik.” — İbrahim Sûresi, 1

Kur'an neden 23 sene gibi uzun bir zaman içinde gönderildi? Allah onu bir seferde gönderseydi daha kolay olmaz mıydı?

Hem o vahyi, insanların zihinlerine sindire sindire okuman için
zaman zaman gelen Kur'ân dersleri halinde indirdik.

— İSRÂ SURESİ, 106

ADINA kâinat dediğimiz bu büyük kitap, nasıl
safha safha yaratılıyorsa, Rabbimiz'in bir başka
büyük kitabı olan Kur'an'da, yeryüzüne, safha
safha, ayet ayet, indirildi...

Peygamberimiz'in (asm.) kalbine yağan bu
vahiy yağmuru tam yirmi üç sene sürdü.

Bunun ne büyük bir kolaylık olduğunu an-
lamak için, hayalen Kur'an'ın ilk gönderilmeye
başlandığı Mekke'ye gitmemiz ve orada yaşayan
insanların durumuna şöyle uzaktan bir göz gez-
dirmemiz gerekir.

Birbirinden kötü alışkanlıkları olan, ve alışkanlıklarında son derece tutucu bir halka, Kur'an gibi bir kitabın bir gecede indirilmesi, çok büyük zorlukları beraberinde getirecekti.

Birkaç gün içinde, hayatları boyunca yapageldikleri içki içmek, kumar oynamak, putlara tapmak... gibi kötü alışkanlıklarının Allah tarafından haram edildiğini öğreneceklerdi. Ama o alışkanlıklardan kurtulmak bu kadar kısa süre içinde, hiçbiri için kolay olmayacaktı. Sırf bu yüzden, Müslüman olmak, onlara çok zor gelecekti.

Oysa ayetler azar azar geldiği için, her gelen ayeti hemencecik ezberliyorlar, Peygamber Efendimiz'den (asm), ders olarak dinliyorlar, iyice hazmedip, hayatlarına geçiriyorlardı.

Onların yaşadıkları İslam, öyle ezbere bir İslam değildi.

Hem akılları, hem kalpleri ikna oluyordu. Öyle öğreniyorlar, Allah'ın ayetlerini içlerine öyle sindiriyorlardı ki, artık o bir daha içlerinden çıkmıyor, akıl ve kalplerinden silinmiyordu.

Sonra bazı ayetler öyle durup dururken değil de, bir takım olaylar, insanlar arasındaki bazı sorunlar üzerine gönderildi.

Böylece o ayetlerin anlaşılması çok daha kolay oldu.

Mekke sokaklarında bir çakıl taşı gibi duran o insanlar, Kur'an'dan aldıkları dersler sayesinde, asırlar sonra bile, Müslümanların hayatlarına yol gösteren yıldızlar haline geldiler.

Eğer Kur'an tek bir seferde onlara gönderilmiş olsaydı, ilkokul yerine üniversiteye kaydı

yaptırılan bir çocuk gibi zorda kalacaklardı.

Allah dileyseydi elbette Kur'an'ı bir seferde de gönderebilirdi. Nitekim Musa Peygamber'e Tevrat, tek seferde gönderilmişti.

Ama Tevrat sadece belli bir kavim için gönderilmiştir. Oysa Kur'an tüm insanlığa gönderilmiş bir kitaptır.

Tevrat'tan sonra başka kitaplar da gönderildi (İncil ve Kur'an). Oysa Kur'an insanlığa gönderilmiş son kitaptır.

Allah, Kur'an-ı Kerim'in gönderilmesini yirmi üç sene gibi bir zamana yaydı.

Kur'an, son kitaptı, çok iyi anlaşılmalı, çok iyi yaşanmalı ve sonraki nesillere çok daha sağlam bir şekilde aktarılmalıydı.

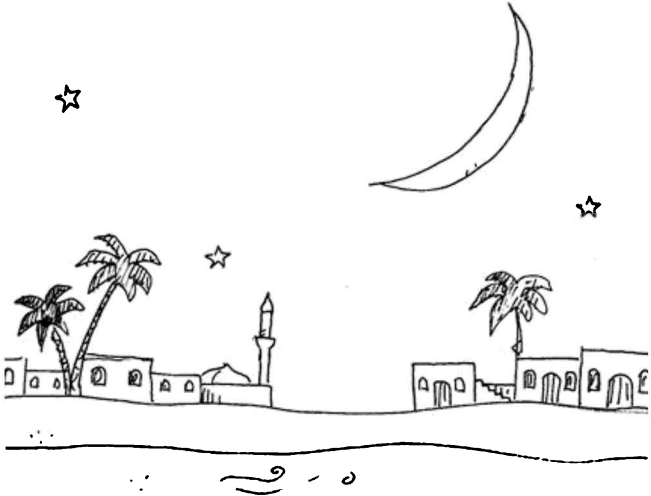
...

Saadet Asrı'nda hem Sevgili Peygamberimiz'e (asm), hem de Kur'an'a ölesiye düşman kesilenler, Kur'an ayetlerinin parça parça gönderilmesini bile dillerine dolamışlardı ve:

"Canım Allah ne diye öyle satır satır göndersin kitabını. Bir seferde yollayıverse ya.." gibi laflar ediyorlardı. Onlara gereken cevap, yine

bir ayet ile, sonradan Furkan Sûresi'nin 32. ayeti olacak bir ayet ile verildi:

“Bir de o kâfirler dediler ki: “Bu Kur’ân ona toptan, bir defada indirilmeli değil miydi?” Halbuki Biz vahiyle senin kalbini pekiştirmek için böyle ara ara indirdik ve onu parça parça okuduk.”

Kur'an'ın, tek bir harfi bile değişmeden bize ulaştığından nasıl bu kadar emin olabiliyoruz?

Hiç şüphe yok ki, Kur'an'ı biz indirdik, elbette onu yine biz koruyacağız.

— HİCR SÛRESİ, 9

BUNDAN SADECE Müslümanlar değil, Kur'an'ın, insanlara Allah tarafından gönderilen son Kutsal Kitap olduğunu bir türlü kabul etmeyen Hristiyanlar, Yahudiler ve daha başka dinlere tabii olanlar ile, bütün bütün dinsizler ve hatta bir Allah inancı olmayanlar bile emin!

Kur'an 1400 yıl önce nasılsa şimdi de öyle, hiç değişmedi. Ne bir suresi, ne bir ayeti hatta hatta ne de bir tek harfi...

Evet, Kur'an'ın Allah kalamı olduğuna inananlar bile, onun hiç ama hiç değişmediğini ister istemez kabul ediyorlar.

Çünkü bunun aksini kimse iddia edemiyor, etmeye kalkan yalancıların yalanlarını da, kimse ciddiye almıyor.

Peygamber Efendimiz'in (asm), Allah'ın Son Peygamberi olduğunu kabul etmedikleri halde, onun eşsiz, kirsiz ve lekesiz hayatı karşısında saygıyla eğilip, isteseler de istemeseler de, "Evet o çok büyük bir insandı! Hatta dünya tarihinde gelmiş geçmiş en büyük insandı" demek zorunda kaldıkları gibi; "Müslümanların Kur'an'ı" diyorlar. "1400 sene önce nasılsa, şimdi de öyle.. Her sûresine, her ayetine, hatta her harfine kadar öyle..."

Kur'an'ın dostları bundan ne kadar eminse, Kur'an'ı inkâr edenler ve ona düşmanlık edenler de o kadar emin.

Eğer bunun aksini ispat edebilselerdi, hiç etmezler miydi?

Eğer tarihin bir yerlerinde, Kur'an'ın tek bir ayetinin değiştiğine dair ciddiye alınacak bir delilleri olsaydı, hiç duyurmazlar mıydı?

Kur'an karşısında, tam 1400 yıldır, hiç böyle susarlar mıydı?

Kur'an bize nasıl ulaştırıldı?

MELEK CEBRAİL, Allah'ın ayetlerini Sevgili Peygamberimiz'e (asm) getirdiğinde, onları ilk önce Peygamberimiz (asm) ezberliyordu. Hatta bu konuda o kadar titiz ve heyecanlıydı ki, ilk zamanlarda, Cebrail'den işittiği ayetleri hemen tekrar etmeye başlıyordu. Belki de, unutacağından endişe ediyordu. Fakat, Rabbimiz onu bu konuda çok rahatlatan bir ayet gönderdi:

“(Ey Muhammed!) Onu (vahyi) çarçabuk almak için dilini kımıldatma. Şüphesiz onu toplamak ve okumak bize aittir.” — Kıyamet Suresi, 16-17

Kâtipler ve hafızlar

PEYGAMBERİMİZ'İN (asm) etrafından hiç ayrılmayan sahabiler vardı. Bunlardan bir kısmı okuma ve yazma biliyordu. Önceleri pek azdılar ama zaman içinde sayıları kırka kadar yükseldi. Bunlara VAHİY KÂTİBİ deniyordu. Her birinin, sahabiler içinde çok özel bir yeri vardı. En büyük görevleri, gelen ayetleri Peygamberimiz'in huzurunda, onun kontrolünde yazmaktı. Peygamberimiz'in (asm) okuma yazması olmadıği için onlar yazıyorlar sonra yazdıklarını Peygamberimiz'e okuyorlardı. Ayetlerle birlikte o ayetin hangi surenin kaçınıcı ayeti olacağı da Cebrail tarafından bildirildiği için bu not da, kaydediliyordu.

Şimdi aklına “Kâğıdı nereden buluyorlardı?” sorusu geldi sanırım. Kâğıt yoktu.

O dönemde Arapların yazılı bir kültürü de yoktu. Her şey hafızalara kazınır ve nesilden nesile böyle aktarılırdı. Hafızaları çok güçlüydü. Hatta deve üzerinde yolculuk yaparken, tah-

tasız, taşsız sadece hayalen santranç oynayabilenler vardı. Böyle güçlü hafızası olan bir toplumun Kur'an ayetlerini ezberlemesi de hiç zor olmuyordu elbette..

Evet kâğıt yoktu ama düz taş parçalarına, ceylan derilerine ve hurma yapraklarına yazabiliyorlardı.

Vahiy kâtiplerinden başka hafızlar vardı. Kur'an'ı ezberlemek geleneği ta o zamanlardan kalma güzel bir adettir.

Bu Kur'an hafızları, ayetleri tek tek ezberliyorlar ve sık sık tekrar ediyorlardı. Bunların sayısı, katiplerden fazlaydı.

Bir önceki bölümlerde de söylediğim gibi, ayetlerin böyle parça parça gelmesi ezberleme açısından büyük kolaylıktı.

Peygamber Efendimiz (asm) hayatta iken, bu yazılı Kur'an ayetleri bir araya getirilip kitap gibi toplanmadı. Çünkü vahiy devam ediyordu. Ve gelen ayetler bugün bizim okuduğumuz sıraya göre gelmiyordu. Yeni gelenin, hangi surenin kaçınıcı ayeti olacağı önceden bilinmiyordu.

Eğer kitap haline getirilseydi, yeni bir ayet

geldiğinde her şey değişecek, yeni bir nüsha yazmak gerekecekti.

Sevgili Peygamberimiz (asm.) vefat ettikten sonra, İslam toplumunun başına onun sadık dostu, müminlerin sevgili halifesi Hz. Ebu Bekir geçti.

Mushaf

HZ. EBU BEKİR zamanında bir takım savaşlar oldu ve 70 güzide hafız—ki, bunlar artık tamama ermiş Kur'an'ı, günümüzdeki hafızlar gibi eksiksiz ezbere bilen güvenilir kimselerdi—bu savaşlarda şehit düştü.

Bu durum, daha sonra İslam halifesi olacak Hz. Ömer'i endişelendirdi. Eğer hafızlar böyle şehit olmaya devam ederlerse, Kur'an'ı tastamam ezbere bilen kimse kalmayacaktı!

Hiz. Ömer, bu endişesini Hz. Ebu Bekir'e söyledi. Böylece Kur'an'ın bir kitap haline getirilmesine karar verildi.

Bu iş için, hem hafız hem de vahiy kâtibi

olan Zeyd b. Sabit görevlendirildi. Onun başkanlığında, aralarında, Hz. Ömer, Hz. Ali, Hz. Osman, İbni Kâab Zeyd gibi Peygamberimiz'in dizi dibinden ayrılmamış kimselerden kurulan heyet tam bir yıl, dünyanın en titiz çalışmasını yaptılar.

Aslında Zeyd, Kur'an'ı ezbere en iyi bilenlerden biriydi. Ancak oturup kendi başına ayetleri yazmadı.

“Her kim ben Allah'ın Elçisi'nden (asm.) Kur'an namına bir şey öğrendim! diyorsa onu bana getirsin!” dedi.

Elinde yazılı bir ayet olan onu getirdi. Ezbe-

rinde olanlar da gelip okudular. Zeyd, bu okunan ve getirilen ayetleri birbirleriyle karşılaştırdı. Böylece tüm ayetler, günümüze kadar gelen haliyle sıralanıp derilere, hurma yapraklarına yazıldı. Hazırlanan bu nüsha iki kez baştan sona okundu. Böylece Kur'an, adına MUSHAF denen bir kitap haline getirilmiş oldu.

İslam'ın üçüncü halifesi Hz. Osman zamanında, bu nüsha çoğaltılarak, artık sınırları iyice genişlemiş olan İslam memleketinin büyük şehirlerine gönderildi.

Bugün İslam ülkelerinde çok çok eski tarihli Kur'an nüshaları vardır.

Mesela İstanbul'da Türk ve İslam Eserleri Müzesi'nde Hz. Osman'a ve Hz. Ali'ye ait mushaflar bulunur. Bunlar ile, günümüzde okunan Kur'anlar arasında en küçük bir fark yoktur...

Kur'an geçmişten günümüze böyle korunduğu gibi ta kıyamete kadar da tek bir harfi değişmeden kalacaktır. Çünkü onu insanlar değil, Allah korumaktadır...

“Hiç şüphe yok ki, Kur'ân'ı biz indirdik, elbette onu yine biz koruyacağız.” — Hicr Sûresi, 9

Kur'an eskir mi?

ESKİ BAŞKADIR, eskimiş başkadır. Mesela güneş eskidir. Hem de, dünyadan bile eski. Ama her sabah, yeniden doğar.

Her sabah taptaze gülümser yeryüzüne... Pencereleeri, yepyeni bir günün umut ışığı ile ısıtır.

Gözler serin bir sabaha açıldığında, yeni bir âlemin kapısı da açılmaktadır aslında.

Eskidir güneş, dünyadan bile eski..

Ama eskimiş değildir. Sabahlar kadar taze, guncalar kadar yenidir...

Evet, Kur'an da bize göre eskidir ama asla eskimiş değildir!

Çünkü Kur'an eskimez!

Eskimek ne demektir?

ESKİMEK DEMEK, artık ilk günkü gibi olmak demektir. Yıpranmak, aşınmak, kirlenmek, sökülme, yırtılmak, son kullanma tarihi geçmiş olmak, geçerliliğini yitirmek... demektir.

Eskimek böyle bir şeydir.

Şimdi bunların hangi birini Allah'ın kelâmının yanına yaklaştırabiliriz? Kur'an için, bu tariflerden en hafifini bile kullanmak hiç mümkün müdür?

Eskimek konusunda yaptığım bütün bu tarifler insanların kendi elleriyle yapıp ettikleri şeyler için geçerlidir.

Mesela elbiseler eskir, yıpranır, yırtılır, sökülür, renkleri solar, giyilmeyecek bir hâl alır..

Otomobillerin modası geçer, paslanır ve bir süre sonra artık sizi bir yerden bir yere götürmezler. Siz onları alıp bir yerden bir yere götürmek zorunda kalırsınız.

İnsanların kanunları bile eskir. Dün yasak olanlar, bugün serbest bırakılır. Bunun tersinin olduğu durumlar da hiç az değildir.

Eskiye kanunlar yenileriyle değıştirilir. Ama yeni kanunların da bir süre sonra eskiyebileceğini herkes bilir...

Eskimenin en çarpıcı örneklerini bilgisayar dünyasında görebiliriz. Ben senin yaşlarındayken “Bilgisayar!” diye çocukların ölüp ölüp dirildikleri cihazları, bugün çöpe atsan kimse dönüp bakmaz. İşte eskimek budur!

İnsanların bilgileri zaman içinde arttığı için, yapıp ettikleri şeyler, söyledikleri sözler, koydukları yasalar zaman içinde eskir.

İnsanlar yeni yeni şeyler öğrenirler ve eski bilgilerin bir kısmını değiştirmek zorunda kalırken, bir kısmının ise tamamen yanlış olduğunu anlarlar... Şimdi sana bunun çok çok çarpıcı bir örneğini vereceğim..

İnsan nasıl dünyaya gelir?

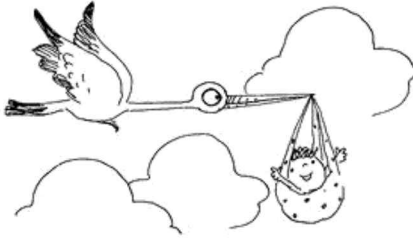
ESKİDEN ÇOCUKLAR, “Ben nasıl oldum?” gibi bir soru sorduklarında; ya azarlanırlardı, ya da tuhaf cevaplarla atlatılmaya çalışılırlardı:

“Eee, seni leylekler getirdi yavrum!”

“Annenle birlikte bir dere kenarında dolaşıyorduk ki, taşların arasında seni bulduk! Çok şirindin aldık eve getirdik!”

“Tarlada.. Kocaman bir lahananın göbeği içindeydin, çok şirindin...”

1677 yılında ilk nesil mikroskoplardan birini kullanarak erkek üreme hücresi olan spermleri inceleyen *Hamm* ve *Leeuwenhoek*, incelemeleri sonucunda, her bir sperm hücresinin içinde

her şeyiyle tamam bir insan bulunduğunu öne sürdüler. Bu sperm hücresi rahme düşüyor ve orada büyüyerek doğacağı hâle geliyordu onlara göre.

Ne tuhaf değil mi? Tek bir sperm hücresinin içinde mikroskobik bir insan var. Eğer bu mikroskobik insan bir erkek ise, onun da sperm hücreleri olmalı. Ve onun spermlerinde de, her şeyiyle tamam birer insan bulunmalı!

Tabi, mikroskobik insanın spermlerinde bulunan öteki mikromikroskobik insanların erkek olanlarının spermlerinde de, yine mikromikromikro insanlar bulunuyordu, Hamm ve Leeuwenhoek'e göre!!!

18. yy.'da kadın yumurtası keşfedildi ve bilim adamları "Yanılmışız!" dediler. "O mikro insan-cıklar, sperm hücrelerinde değil yumurta hücrelerinde bulunuyormuş!"

Ve insanlık bir süre daha kendi yaratılışı hakkında böyle bir yanlış bilgi ile yetinmek zorunda kaldı.

19. yy'a geldiğimizde ise insanoğlu nasıl yaratıldığını anlama noktasında önemli bir adım attı. Bebeğin anne rahminde, hem anneden hem de babadan gelen üreme hücrelerinin birleşmesiyle yaratılmaya başlandığını keşfetti. Daha da önemlisi anne karnındaki bu yaratılış, safha safha, merhale merhale, aşama aşama olmaktaydı.

Ne anne üreme hücresinde, ne de baba üreme hücresinde her şeyi ile tam bir insancık yoktu yani!

Ve bundan önce ciddi ciddi yazılan kitaplar, çizilen resimler, üniversite kürsülerinde atılan nutuklar çöpe atıldı. Yani kelimenin tam anlamıyla eskidi!

İşte eskimek böyle olur. Hükmünü kaybetmek, geçerliliğini yitirmek, zaman karşısında tutunamamak böyle bir şeydir. Geriye dönüp bakarsın ve “Ne kadar gerçekten uzak, ne kadar komik şeylermiş! Bunlara mı inandık biz?” diye sorarsın... Budur eskimek!

Kur'an ne diyor?

ACABA, insanın yaratılışı gibi önemli bir konuda Kur'an ne diyordu? Madem yapan bilir ve bilen konuşur öyleyse bu konu hakkında en doğru söz, Allah'ın sözü olmalı değil mi?

1400 sene önce, insanlığa gönderilen Kur'an'da insanın yaratılışı ile ilgili ayetler var mıydı? Ve bu ayetlerde anlatılanlar, bilim adamlarının taş çatlasa 150 sene kadar önce keşfettikleriyle uyuyor muydu?

"Kur'an eskir mi?" sorusuna en güzel ve en çarpıcı cevap, Kur'an'ın, insanın yaratılışı ile ilgili verdiği bilgilerdir. İşte bir örnek:

*"...Biz sizi önce topraktan, sonra bir **nutfe**'den, sonra bir **aleka**'dan, sonra kısmen şekillenmiş, kısmen şekillenmemiş bir **çiğnem** etten yarat-tık.." — Hacc Suresi, 5*

Kur'an'daki insanın anne karnında geçen macerasını anlatan pek çok ayetten biri budur ve

sadece bu ayet bile, bir ceninin anne rahminde aşama aşama yaratıldığını söyler. Üstelik her bir aşamayı da birbirinden çarpıcı benzetmelerle izah eder. Şimdi tek tek bu kavramların ne anlamına geldiğine bakalım:

NUTFE: Sözlük anlamı bir su damlası demek olan nutfe, burada erkek üreme hücresi yahut, döllenmiş kadın üreme hücresi anlamında kullanılmış.

Her ikisi de neticede bir su damlasıdır ve bizim hikâyemiz bu su damlacığı ile yani nutfe ile başlar.

ALEKA: En şaşırtıcı benzetme budur. Çünkü aleka'nın 3 ayrı anlamı vardır ve hepsi de ceninin gelişimi ile doğrudan ilgilidir:

- Bir yere asılma, tutunma: Döllenmiş yumurta yani zigot, rahim duvarına asılıp tutunur.
- Sülük: Durmadan bölünüp çoğalan zigot kısa bir süre sonra minicik bir sülük şeklini alır.
- Kan pıhtısı: Cenin içinden kan akan bir damar ağına sahip olmadığı için minik bir kan pıhtısı gibidir.

BİR ÇİĞNEM ET: Ceninin bu aşamadaki hali, üzerinde diş izleri bulunan bir et parçasına benzer. Organları ise yavaş yavaş bu et parçasının içinde belirmeye başlar.

Bütün bu ayetler, insanın yaratılışı ile ilgili bilimsel keşiflerin birebir aynısıydı.

Annelerin rahminde bir embriyo nasıl oluyor ve nasıl safha safha insan haline geliyor, Kur'an hepsini anlatıyordu. Ancak insanların bunu anlamaları uzun bir zaman aldı.

Kur'an ne söylemiş ise, en doğru söz oydu.

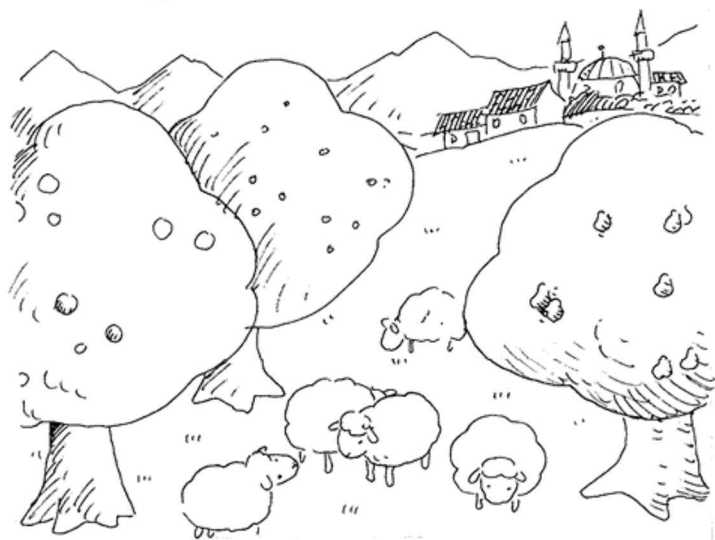
Hem de, 14 asır kadar önce!

İnsanların; bırakın embriyoloji denen bilim dalını, kendi bedenleri hakkında neredeyse hiçbir şey bilmedikleri bir zamanda...

Kız çocuklarını diri diri toprağa gömdükleri bir zamanda, Kur'an bize işte bunları söylüyordu!

Şimdi sen söyle, Kur'an eskiyor mu, yoksa zaman eskidikçe, gençleşiyor mu?

Kur'an-ı Kerim'de yer alan bazı bilimsel mucizeler

KUR'AN, nasıl Allah'ın kitabı ise, tabiat da Allah'ın kitabıdır. Fakat tabiat, atomlardan ve hücrelerden harflerle yazılmış, büyük bir kitaptır.

Allah Kur'an'da tabiattan çokca bahseder.

Çeşitli konularda bize; hayvanlardan, bitkilerden, dağlardan, kendi bedenimizden, yıldızlardan, denizlerden, rüzgarlardan, bulutlardan, yağmur tanelerinden ve meyve bahçelerinden örnekler verir. Bizi düşünmeye, bakmaya, görmeye ve ibret almaya çağırır.

Kur'an okurken tabiatı; tabiatı seyrederken de Kur'an'ı hatırlarız...

Mesela, “*Rabbin bal arısına vahyetti: “Dağlardan, ağaçlardan, insanların kurduğu kovanlardan kendine evler edin.”*”¹ ayetini okuduğumuzda, gözlerimizin önüne binbir renkli çiçek bahçelerinde uçuşan bal arıları gelir.

Ve ne zaman bir kaşık bal yemeye kalksak, aklımızdan yine bir bal arısı ayeti geçer:

“*Karınlarından çeşitli renklerde bir şerbet çıkar ki, onda insanlar için şifa bulunur...*”²

Kur'an ve tabiat, Allah'ın birbirinden hiç ayrılmaması gereken iki kitabıdır.

Kur'an belki bir fizik kitabı, bir biyoloji kitabı, bir kimya kitabı, bir jeoloji kitabı değildir ama, onun ayetleri, bize tabiatın mucizelerinden haberler verir...

Yıldızlardan, bulutlardan, gökgürültülerinden, sabah serinliklerinden, bitkilerin tohumlarından, arıların, karıncaların ve örümceklerin yaratılışlarından, anne karnındaki maceralarımızdan, parmak izlerimizden, dağlardan, denizlerden ve yerin kat kat altından haberler ve-

1- Nahl Sûresi, 68

2- Nahl Sûresi, 69

rir bize Kur'an... Tabiatın sırlarını keşfettikçe, Kur'an'ın ayetlerini daha iyi anlarız...

“Bilim adamları bunu yeni keşfetti ama, meğer Kur'an, 1400 sene önce haber vermiş” deriz.

Bu, Kur'an'ın en büyük mucizelerinden biridir. Zaman geçtikçe onun eskimediğini, eskimek şöyle dursun, daha da gençleştiğini gösterir.

Şimdi sana bu konuda bir iki örnek vermek istiyorum. Böylece ne söylemek istediğimi daha rahat anlayacaksın...

Genişleyen evren

İNSANLAR binlerce yıl, uzayın durgun bir göl gibi olduğunu sanıyorlardı. Eni boyu belli durgun bir göl..

Ama 1900'lü yıllarda bazı bilimsel hesaplamalar ve dev teleskoplarla yapılan uzay gözlemleri sonunda, gökyüzündeki galaksilerin hiç

durmadan birbirinden uzaklaştığını fark ettiler. Bunun üzerine bilim adamları:

“Hey durun bir dakika! Bu evren tıpkı şişen bir balon gibi sürekli genişliyor!” dediler.

Bu konudaki gözlemler ve incelemeler devam ettikçe, evrenimizin genişlediği kesinlik kazandı. İnsanların en fazla 100 yıl önce keşfedebildikleri bu gerçek, 1400 yıl önce insanlara gönderilen Kur'an'da, işte şu ayetle haber veriliyordu:

“Göğü elimizle Biz bina ettik ve Biz genişletiyoruz.” ³

Ağır bulutlar

ÜSTÜMÜZDEN gelip geçen bulutları, bir şeylere benzetmek hepimizin hoşuna gider. Bulutlar çoğu zaman pamuk yığınları gibi gözüktür gözümüze...

3- Zariyat Suresi,47

İnsanlar asırlar boyu bulutları yeryüzünden seyretmekle yetindi sadece. Onlar hakkında hemen hiçbir şey bilemedi. Hele hele, bu pamuk yığınlarının ağırlıkları hakkında kimsenin bir fikri yoktu. “Canım havada öylece durduklarına göre ne kadar ağır olabilirlerdi ki bulutlar? Tüy gibi hafiftirler her halde!!”

Ama gerçek hiç de öyle değildi.

Bilim adamları bulutlardan yağan yağmuru hesaplamaya kalktıklarında ortaya hiç de öyle tüy gibi bir rakam çıkmıyordu. Mesela 50 kilometrekarelik bir alanı, 1 santim kalınlığında kaplayacak yağışın ağırlığı, yarım milyon ton kadar geliyordu. Ve tek bir yağmur bulutu, 300.000 ton ağırlığında olabiliyordu.

Kur'an bunu da bize, asırlar önce haber vermişti:

*“Nihayet o rüzgâr ağır bulutları yüklendiğinde, Biz onu ölü beldelere gönderir, sonra ondan suyu indirir...”*⁴

4- A'raf Sûresi, 57

Bal arısı mucizeleri

“Rabbin bal arısına vahyetti: “Dağlardan, ağaçlardan, insanların kurduğu kovanlardan kendine evler edin.

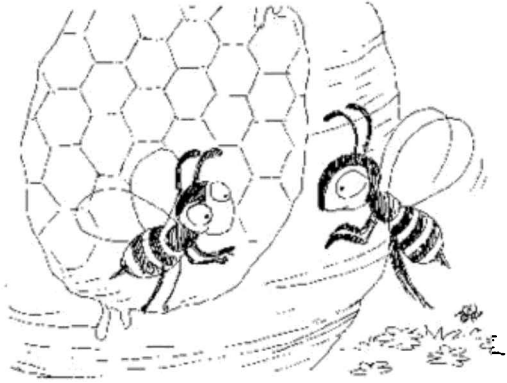
“Sonra her türlü üründen ye de, Rabbinin sana müyesser kıldığı yollara çık.”

Karınlarından çeşitli renklerde bir şerbet çıkar ki, onda insanlar için şifa bulunur.

Düşünen bir topluluk için bunda bir âyet vardır.”⁵

BAL ARILARININ tüm öteki canlılar arasında çok özel bir yeri vardır. Allah, bu küçük zehirli sineklere, bizim için bal gibi tatlı ve şifalı bir yiyeceği yaptırır. Bu olağanüstü yaratıklara, çalışkanlıklarının ve bal gibi tatlı hizmetlerinin mükafatı olarak, Kur'an'da özel bir yer verilmiştir. İsmi 'arı' anlamına gelen bir sûre bile vardır: Nahl Sûresi! Allah, Nahl Sûresi'nde, bizlere bal arılarından bahseder.

5- Nahl Sûresi, 68-69

Bu bal arısı ayetlerine biraz dikkat ettiğimizde, arılar hakkında, bazı bilimsel gerçeklerin, izlerini ve ipuçlarını görürüz...

İşte Kur'an'ın 1400 sene önce bize gösterdiği, ama insanların çok yakın zamanlarda keşfettikleri bal arısı ayetlerinin mucizevî haberleri:

- Arap dili çok zengin bir dildir. Bir kelime eğer erkekler için kullanılacaksa başka, dişiler için kullanılacaksa daha başka şekilde söylenir.

Arı ile ilgili ayetlerde kelimeler, “dişilik” özelliğine göre kullanılmıştır. Yani bal arısı ayetleri dişi arılara seslenir ve onlardan bahseder.

İşte bu küçük ayrıntı, Kur'an'ın akılları hayrette bırakacak büyük mucizesidir.

Çünkü, yakın zamanda yapılan araştırmalar göstermiştir ki, bal arılarının yalnızca dişileri bal yapma işinde çalışırlar.

Hatta kovanda yapılması gereken tüm işler, dişi bal arılarının elinden çıkmaktadır. Üstelik kovanın başında da, yine dişi bir arı, bir kraliçe vardır!

- Herkes bal arılarının çiçek çiçek gezindiğini bilir. Ama arılar sadece çiçeklere konuyor değildir. Onlar beslenmemiz için çok çok gerekli binlerce farklı bitkiyi de ziyaret ederler. Bu en az bal kadar kıymetli bir iştir. Çünkü arılar onların polenlerini birbirlerine taşırlar. Böylece meyveler ve sebzeler üreyip çoğalırlar. Eğer arılar sadece çiçekleri ziyaret ediyor olsalardı, pek çok meyve ve sebzeyi belki de hiç göremeyecektik. Arı âyetleri buna da dikkatimizi çeker.

Çünkü ayette, “Sonra her türlü çiçekten ye” değil de; “*Sonra her türlü üründen ye...*” denmektedir.

İşte bu ürünler, çiçeklerin dışında, meyveler ve sebzelerdir...

- Bal arılarının, kovanları ile her gün gezip dolaştıkları çiçek tarlaları arasındaki yollarını ve yönlerini bulmaları, başlı başına bir mucizedir. Arılar, güneşe göre yönlerini tesbit ederler. Ancak, güneşin yeri her an değişmektedir! Buna rağmen hiçbir arı yolunu ya da yönünü kaybetmez.

O minicik beyinleri, güneşin değişen konumuna göre, kovanları ve bulundukları nokta arasındaki açıları hesap edebilecek bir şekilde yaratılmıştır. Öyle ki, bulutlu havalarda bile yollarını kolayca bulabilirler.

Bal arısı ayetinde Rabbimiz, arılara yollarını bulma konusunda ilahî bir yardımın söz konusu olduğunu, bizim aklımızın almayacağı bir takım yöntemlerin arı için kolaylaştırıldığını şu ayetle ifade eder:

“Rabbinin sana müyesser kıldığı yollara çık.”

“Müyesser kılmak”, kolaylaştırmak demektir. Demek ki, henüz sırrını bile keşfedemediğimiz

bal arılarının yol ve yön bulma özellikleri, onlara kolaylaştırılmış.

- Arıların iki midesi vardır. Üstelik arılar kovana geldiklerinde midelerindeki nektarları bir başka arının midesine aktarır. Bal bu ikinci arının midesinde pişirilir. Yani bal öyle bir arının karnında olup bitmez. Arının ve öteki arıların “karınlarında” olur..

İşte bal arısı ayeti, yakın zamanlarda keşfedilen bu gerçeğe 1400 yıldan beri şu ifadelerle işaret ediyor:

“Karınlarından çeşitli renklerde bir şerbet çıkar ki, onda insanlar için şifa bulunur.”

- Dikkatinizi çekti mi acaba? Ayet, “karınlarından çeşitli renklerde bir şerbet çıkar” diyor. Acaba neden “bal çıkar” demiyor?

Arıların midelerinde gerekli kıvama gelen bal, peteklere doldurulur. Ancak bu sırada henüz bildiğimiz bal gibi değildir. Daha çok şerbete benzer. Bir süre kuruduktan sonra bildiğimiz bal gibi bal olur.

İşte bu ilginç ayrıntıya dikkat çekmek için ayette, bal yerine şerbet kelimesi kullanılmış.

- Balın her geçen gün bir yenisi keşfedilen şifa verici yönüne, “...onda insanlar için şifa bulunur” ifadesiyle dikkatimizi çeken Rabbimiz, bal arısı ayetlerinin sonunda bize şöyle buyuruyor: *“Düşünen bir topluluk için bunda bir âyet vardır.”*

Aşılayıcı rüzgarlar

YAKIN bir zamana kadar rüzgar ile yağmur arasındaki tek ilişki, rüzgarın yağmur bulutlarını sürükleyip, götürmesinden ibaret zannedilirdi.

Evet bu, başını gökyüzüne kaldırıp bulutları geçişini izleyen herkesin görebileceği bir şeydi. Ama rüzgar ile yağmur arasındaki ilişki bundan ibaret değildi.

Rüzgara, gökyüzüne yoğunlaşma çekirdeği taşımak gibi önemli bir görev verilmişti.

Okyanus yüzeyinden kalkan tuz zerrecikleri, çöllerden savrulan toz zerrecikleri, yanardağların atmosfere püskürttüğü küller rüzgarlar aracılığı ile, atmosferin üst tabakalarına kadar taşıyor ve böylece atmosferdeki su buharı “aşılanaarak,” tekrar su zerrecikleri haline gelmeleri sağlanıyordu. Çünkü, bu toz zerrecikleri olmadan, havadaki su buharı, yoğunlaşıp tekrardan su haline gelemiyor!

İşte bakın, ayet bunu bize ne güzel ifade ediyor:

“Ve aşılایıcı olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık.”

— Hicr Suresi, 22

Rüzgarların bir başka aşılایıcı özelliği de, bitkiler aleminde kendini gösterir.

Yeryüzündeki sayısız bitki türüne ait polenler, çiçek tozları ve tohumlar, rüzgarlar vasıtasıyla birinden bir diğerine taşınır ve böylece bitkilerin döllenerek çoğalmaları ve nesillerinin devamı sağlanır.

Allah pek çok bitkinin tohumunu hafif bir esintide bile uçabilecek şekilde yaratmıştır. Çiçekli ağaçlar, otlar çimenler.. hep, rüzgarın tohumlarını alıp, bir ötekine götürmesiyle döllenirler.

Bu bilgi de, tıpkı rüzgarın yoğunlaşma çekirdeklerini taşıması gibi, biz insanlar için yakın zamana kadar bilinen bir şey değildi, yeni öğrendik..

Ama, gökyüzünün, gökyüzündeki bulutların, o bulutların karnında yaratılan kar, yağmur ve dolu tanelerinin ve bütün çiçeklerin, ağaçların adını bile bilmediğimiz türlü ot ve bitkilerin Rabbi, 1400 sene önce bizlere bildirmişti:

“Ve aşılıyıcı olarak rüzgarları gönderdik...”

Kur'an'ın bilimsel mucizeleri elbette bu kadar değil. Ama her birini burada anlatmaya kalksak, Kur'an hakkında merak ettiğin öteki sorulara yer bulamayız. En güzeli, bu zevkli ve heyecanlı konuyu bambaşka bir kitapta ele almak üzere burada bırakalım. Ve bu bölümün başından beri, sormak için fırsat beklediğin o ilginç sorunun cevabına geçelim:

“Madem Kur'an'da böyle bilimsel mucizeler var, neden onları hep Müslüman olmayanlar keşfediyor?”

Madem Kur'an'da böyle bilimsel mucizeler var, neden onları hep Müslüman olmayanlar keşfediyor?

HER ŞEYDEN ÖNCE, Kur'an bir bilim kitabı değildir. Göklerden, yıldızlardan, rüzgardan, parmak izine kadar insanın yaratılışından, yerin katmanlarından, bal arılarından ve bir sineğin kanadından.. bahsediyorsa, bu bilimsel bir takım şeyleri söylemek için değil, Allah'ın sonsuz sanatına dikkatimizi çekmek içindir...

Çünkü Kur'an, önce bizim dinimizin kitabıdır. Onun en büyük gayesi, bize Allah'ı tanıtmak ve bildirmektir.

“Bizi böyle güzel bir kâinatta, böyle güzel bir surette yaratan Allah, nasıl bir Rabdir?”

İşte Kur'an, en başta bu sorunun cevabını verir. Bize, Rabbimizi öğretir.

Yıldızlardan bahsediyorsa, Allah'ın kudretine örnek vermek için bahseder.

Bal arılarından bahsediyorsa, Allah'ın sanatının inceliklerini görmemiz için bahseder..

Bize, düşünmemizi, bakmamızı ve akıl etmemizi emreder! “Düşünen bir topluluk için bunlarda ibretler vardır” der. “Hiç düşünmüyor musunuz?” diye sorar.

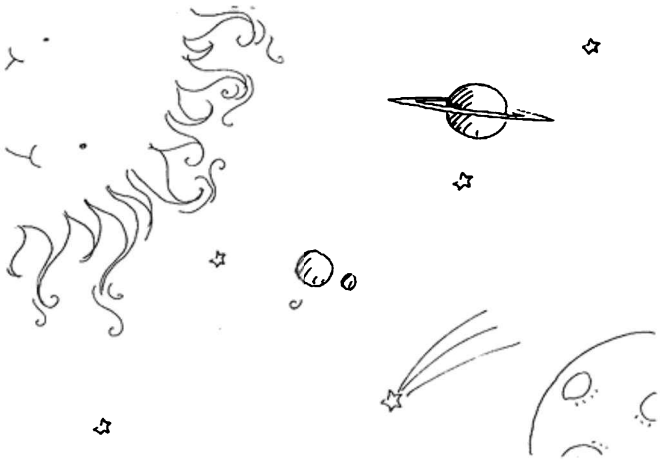
Yoksa, bir biyoloji kitabı gibi, bir kimya kitabı gibi, bir coğrafya kitabı gibi, “Bu işler şöyle olur böyle olur..” diye bahsetmez.

Bu yüzden kimse Kur'an'ı çok okuyor diye, biyolog, kimyager, emriyolog, jeolog.. olmaz.

Mesela: “*Ve aşılایıcı olarak rüzgarları gönderdik...*”¹ ayetini okuyan bir kimse, eğer rüzgarlar hakkında araştırma yapıyor değilse, rüzgarların yağmurun yağmasında, bitkilerin üremesinde, nasıl aşılایıcı bir rol oynadığını keşfedemez.

Bunları ancak rüzgarları inceleyen ve araştıran bilim adamları keşfedebilirler.

1- Hicr Sûresi, 22

Bir başka araştırmacı da, “*Göğü elimizle Biz bina ettik ve Biz genişleticiyiz.*”² ayetinden hiç haberi bile yokken, yaptığı araştırmalar ve gözlemler sonunda, evrendeki galaksilerin birbirlerinden hızla uzaklaştığını fark edebilir. Buradan da, ‘evren genişliyor’ gibi bir sonuca varabilir.

Fakat Zariyat Sûresi’nin bu ayetini senelerdir okuyan bir Kur’an talebesi, evrenin genişliyor olduğunu, bir astronom olmadığı için asla, bu şekilde keşfedemez.

Fakat günün birinde, bilim adamları evrenin

2- Zariyat Suresi,47

genişlediğini keşfettiler!” diye bir haber duyduğunda, heyecanla yerinden fırlayıp:

“Kur’an, 1400 yıl önce Zariyat Sûresi’nin 47. ayeti’nde bunu bize bildirmişti! Zaman ihtiyarladıkça Kur’an’ın mucizeleri bir bir ortaya çıkıyor ve o gençleşiyor! Çünkü o Allah kelamıdır!” diyebilir.

Kur’an’daki bal arısı ayetlerini bin kez okumuş bir Müslüman, eğer arılar üzerinde araştırma yapıyor değilse; ayetin bizlere işaret ettiği gerçekleri keşfedemez elbette.

Bunun için aynı zamanda bal arısı uzmanı bir böcek bilimci olup, Allah’ın kelamı olan Kur’an’daki bal arısı ayetlerini okurken, bir yandan da, kâinattaki arıları okumak gerekir.

Şimdi sorunu tekrar hatırlayalım:

“Madem Kur’an’da bu bilimsel gerçekler haber verilmiş, neden Müslümanlar bunları Müslüman olmayanlardan önce bulup keşfedemiyor?

Neden hep, Kur’an’dan haberi bile olmayanlar, hatta Kur’an’a inanmayanlar keşfediyor?”

Çünkü onlar araştırıyorlar! Onlar gözlem yapıyorlar, arılara, karıncalara, yıldızlara, rüzgarlara onlar kafa yoruyorlar. Bu tür keşifleri yapmak ta onlara nasip oluyor.

Biz Müslümanlar ise, uzun bir zamandır, tabiat ile Kur'an'ı bir araya getiremez olduk!

Allah'ın yarattığı bu kâinatın sayfalarına eskisi kadar bakmıyoruz. Eskisi kadar diyorum çünkü eskiden böyle değildi...

Kur'an'ın aydınlattığı İslam şehirleri, dünyanın bilim merkezleriydi. Asırlarca bu altın çağlar devam etti.

Hem Kur'an'ı okuyan, hem de kâinat kitabını inceleyen binlerce büyük bilgin, çağları aşan buluşlar yaptılar.

“Madem bizim kitabımızda kâinata dair bunca ayet var. Madem Kur'an, yıldızlardan, rüzgarlardan, dağlardan, arılardan, insanın yaratılışından.. ve daha bunlar gibi bir sürü şeyden bahsediyor, öyleyse, Kur'an'ı okurken bir yandan da kâinatı araştırmalıyız? Kur'an bize, bakın ibret alın, düşünün.. emretmiyor mu?” dediler.

Bilimin bugünkü seviyesinin altında, o çalışkan Kur'an talebelerinin ördükleri, sapasağlam temeller vardır.

Bilim tarihi, onların ihtişamlı başarı öyküleriyle doludur...

Belki onların pek çoğunun adını bile duymamışızdır, ama tarihin sayfalarını şöyle bir karıştırdığımızda, Müslümanların kurdukları devletlerin nasıl dünyaya bilim, kültür ve medeniyet yaydıkları apaçık görülür. Endülüs, Selçuklu ve Osmanlı bunun en bilinen ve en göz kamaştırıcı örnekleridir.

Şimdi sana sadece başlıklar halinde, Kur'an'ı ve kâinatı bir arada okuyan o çalışkan Kur'an talebelerinin bazılarının isimlerini ve bilim dünyasına armağan ettikleri keşifleri sıralayacağım.

Kur'an'ın ışığı altında...

Ali Bin Abbas (994): 1000 sene önce ilk kanser ameliyatını yapan bilim adamı. Kılcal damar sistemini ilk defa o dile getirdi.

Ammar (11. yy.): İlk katarak ameliyatını yapan Müslüman doktor.

Battani (858-929): En meşhur 20 astro-nomdan biri. Trigonometrinin mucidi, *sinus* ve *kosinüs* kavramlarını kullanan ilk bilgin.

Beyruni (973-1051): Dünyanın döndüğünü ilk o tesbit etti.

Cabir Bin Hayyan: (721-805): Kimyanın babası. Atomun parçalanabileceğini, 1200 sene önce söylemiştir.

Cahiz (776-869): Zooloji'nin öncülerinden. Hayvan gübresinden amonyak elde etmiştir.

Demiri (1349-1405): Avrupalılardan 400 yıl önce ilk Zooloji ansiklopedisini yazan alimdir

Ebu'l Vefa (940-998): Trigonometriye *tanjant*, *kotanjant*, *sekant* ve *kosekant* kavramlarını kazandıran Matematik bilginidir.

Harizmi (780-850): İlk *cebiri* kitabını yazan ve Batılılara cebiri öğreten bilgin.

Huneyn Bin İshak (809-873): Göz doktorlarının öncüsü.

İbni Cessar (1009): Cüzzam hastalığının sebep ve tedavilerini 900 sene önce açıklayan Müslüman doktor.

İbni Heysem (965-1051): Optik ilminin kurucusu büyük fizikçi. İslam dünyasının en büyük fizikçisi. Batılı bilginlerin öncüsü, göz ve görme sistemlerine açıklık kazandıran alim.

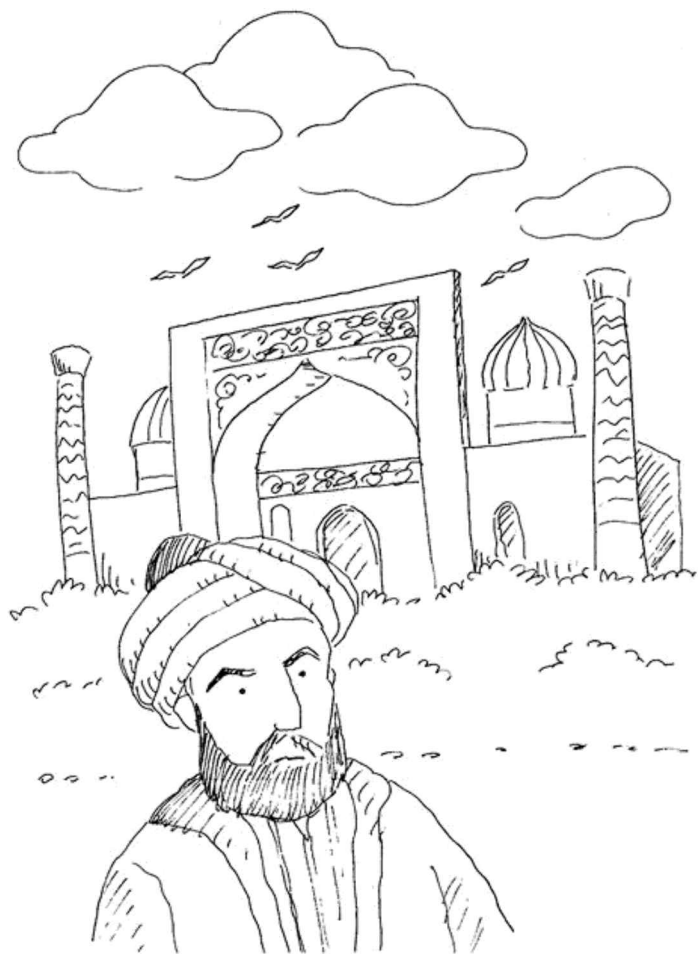
İbni Sina (980-1037): Eserleri Avrupa üniversitelerinde 600 sene temel kitap olarak okutulan Müslüman doktor.

İbni Zühr (1091-1162): Endülüsün en büyük Müslüman doktorlarından asırlarca Avrupa'da eserleri ders kitabı olarak okutuldu.

İbnünnefis (1210-1288): Küçük kan dolaşımını bulan ünlü İslam alimi.

İdrisi (1100-1166): Yedi asır önce bugünküne çok benzeyen bir dünya haritası çizdi.

Kadıade Rumi (1337-1430): Çağını aşan büyük bir matematikçi ve astronomi bilgini.

Mes'ûdi (956): 1000 sene önce depremlerin oluş sebebini açıklamıştır.

Uluğ Bey (1394-1449): Çağının en büyük astronomu ve trigonometride yeni çığır açan ünlü bir alim ve hükümdar.

Zehravi (936-1013): 1000 sene önce ilk çağdaş ameliyatı yapan ve ilk böbrek ameliyatını gerçekleştiren bilim adamı.

İşte bak! Kur'an ve kâinat aynı anda okunduğunda, ortaya nasıl meyveler çıkıyor gör!

Eğer uzun bir zamandır, dünyanın en büyük bilim adamları içinde Müslümanların sayısı parmakla gösterilecek kadar az ise, bunun en büyük sebeplerinden birisi; Kur'an'ı okurken kâinatı, kâinatı okurken de, Kur'an'ı okumayı unutuyor olmamızdır...

Kur'an, büyük icatlardan mesela uçaklardan da söz ediyor mu?

KUR'AN uçaklardan bahsetmez! Ne uçaklardan, ne otomobillerden, ne de, onlarsız bir hayatı artık düşünemez hâle geldiğimiz bilgisayarlardan, cep telefonlarından ve televizyonlardan bahsetmez Kur'an!

Bunun elbette bir sebebi vardır...

1400 sene önce gökyüzünde kuşlar da uçuyordu, sinekler de...

Kur'an kuşlardan ve sineklerden örnekler verdiğiinde, herkes bunu anlayabiliyordu.

Ondan sonraki 13 asır boyunca gökyüzünde sadece kuşlar ve sinekler ve öteki kanatlı canlılar uçtu.

İnsanların uçan araçlar yapması ise son iki yüzyıllık bir öyküdür.

Eğer Kur'an'da, gökyüzünde uçan, pervaneli, tek motorlu, çift motorlu ya da jet motorlu uçaklardan söz edilseydi, 1900'lü yılların başına kadar kimse, bu ayetlerin ne anlama geldiğini anlayamayacaktı.

Kur'an'ın asırları aydınlatan ışığı, bin yıldan fazla bir zaman gizli kalacak, ve onu anlamayan insanlar tarafından,—haklı olarak—ciddiye alınmayacaktı!

Oysa Kur'an, gönderildiği günden bugüne kadar tüm insanlığa hitap etmekteydi.

Bugünden, ta dünyanın sonuna kadar da, yine tüm insanlığın kitabı olarak kalacaktı...

Bin yıl önce deve üzerinde yolculuk eden bir bedevî ona ne kadar muhtaçsa, bugün uçakla yolculuk eden biri de o kadar muhtaç.

Deveyi süren de, uçağı kullanan da, onu okuduğunda dersini almalı ve anlamalıydı.

İşte Kur'an ayetleri tam da böyleydi.

Aynı ayetler hem deveye binene, hem de uçağa binene sesleniyordu...

Aynı ayetleri develere binenler de, uçaklara binenler de anlıyordu.

Çünkü o, tüm insanlığa öğüt olarak gönderilmiş bir kitaptı. Herkese sesleniyor ve bir güneş gibi—ona sırtını dönenler hariç—herkesi aydınlatıyordu.

Kur'an'ın sayfaları, böyle ayetlerle doluydu. İşte sana onlardan bir örnek:

*“Deveye bakmıyorlar mı, nasıl yaratılmıştır!
Göğe bakmıyorlar mı, nasıl yükseltilmiştir!
Dağlara bakmıyorlar mı, nasıl dikilmiştirler!
Yeryüzüne bakmıyorlar mı, nasıl yayılmıştır!”*

— Gaşiye Suresi, 17-20

Uçak mı, sinek mi?

SENCE Kur'an uçaklardan niçin söz etmeli? Çok büyük oldukları, aynı zamanda uçtukları için mi? Eğer büyük olmak ve uçmak Kur'an'da yer almak için bir ölçü ise, gökyüzündeki yıldızlardan, aylardan, gezegenlerden uçaklara sıra gelmezdi.

Uçaklar: "Kur'an'da biz de olmalıydık!" diyecek olsa, yıldızlardan bir yıldız, ona şöyle cevap verirdi:

"Bizim yanımızda senin lafın bile olmaz! Biz bu uzay denizinde Rabbimizin öyle büyük uçaklarıyız ki, sana bizden sıra gelmez. Hele üzerindeki milyarlarca insan, hayvan, bitki, denizler, nehirler, dünya ve aklına gelebilecek her şey olduğu halde, hiçbirini dökmeden dağıtmadan, sarsmadan, hatta hatta uçtuğunu bile hissettirmeden uçan dünya varken, sen uçmuşsun, konmuşsun kimin umrunda!"

Eğer, uçaklar:

"İyi de biz çok sanatlı makineleriz. Bizdeki

teknik teknolojik yapı kimde var! Bizim gibi böyle mükemmel icatların Kur'an'da geçmesi gerekmez mi?" derlerse minicik bir sinek vızılda vızılda gelir ve ona şöyle seslenir:

"Pöh! Senin tekniğinin, teknolojinin, maharetinin ve sanatının, benim tek bir kanadımın yanında lafı bile edilmez. İnsanoğlunun yapıp ettiği hangi uçağın kanadı benimki gibidir?

Senin o kanatlarının hantallığı, bir sineğin uçuşunu ömründe bir kez izlemiş herkesce malumdur!

Mesele sanat ve maharet ise, sineklerden arıladan, kuşlardan sana ve insanların icad ettiği tüm öteki araç gereçe sıra gelmez.

Bak, benim Rabbim benden Kur'an'da nasıl misal veriyor:

"Allah'tan başka bütün taptıklarınız bir sineği bile yaratamazlar." — Hacc Sûresi, 73

Neden Kur'an'da “Deveye bakmıyorlar mı” deniyor?

Deveye bakmıyorlar mı, nasıl yaratılmıştır!

— GAŞİYE SÛRESİ, 17

HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ, Kur'an “Deveye bakmıyorlar mı?” diye soruyor. Oysa, bu ayeti ilk işitenler Mekke’li ve Medine’li Araplardı. Ve bugün bizim için otomobil ne ise, onlar için deve de oydu. Yani deveye bakmamaları, mümkün değildi.

Üzerlerine bindikleri, kesip etlerini yedikleri, sağıp sütünü içtikleri derisini yüzüp sırtlarına geçirdikleri, yüklerini taşıttıkları.. gözlerinin önündeki develere bakıyorlardı elbette.

Öyleyse neden Kur'an'da, “deveye bakmıyorlar mı” diye soruluyordu?

Elbette develerine bakıyorlardı ama, böyle susuz ve kurak çöl memleketlerinde susuzluğa bunca dayanıklı bir hayvanı kendilerine binek olarak ikram eden Rablerini akıllarına getirerek bakmıyorlardı. Bu büyük nimetten dolayı O'na şükretmiyorlardı. Develerinin sırtlarından inip, taştan tahtadan cansız ve faydasız putlara secde etmeye gidiyorlardı. Hatta bazen o develeri kesip, putlara kurban ediyorlardı.

Deveye bakıyorlar ama onun böylesine güzel ve faydalı yaratılışına bakmıyorlardı. Çünkü onun Allah tarafından yaratılmış olduğunu bilmiyorlar, kabul etmiyorlar yahut hiç akıllarına getirmiyorlardı.

Oysa ayet, “Deveye bakmıyorlar mı nasıl yaratılmıştır” demekle, bunu istiyordu.

Deveye bakanlar onun nasıl yaratılmış olduğunu düşünmeli ve onu yaratana akıllarına getirmeliydiler.

...

Aişe Annemize, “Peygamberimiz’in (asm) ahlâkı nasıl bir ahlâkdı?” diye sordular.

O, şöyle cevap verdi:

“Siz hiç Kur’an okumuyor musunuz? O’nun ahlâkı Kur’an ahlakıydı..”

Sevgili Peygamberimiz (asm) Kur’an’ı yaşama konusunda en önde olanımız ve rehberimizdi.

Onun hayatı, Kur’an’a göre yaşanan bir hayattı. Duruşu, yemesi içmesi, konuşması ve bakışı ile de, o canlı bir Kur’an gibiydi.

Acaba Kur’an’ın “deveye bakmıyorlar mı nasıl yaratılmış” ayeti, onun eşsiz pırıltılı hayatında kendisini nasıl gösteriyordu?

Merak ettim ve bir iki hadis kitabını karıştırdınca, Sevgili Efendimiz'in (asm) devesine binerken ettiği duayı buldum:

“Bu bineği bizim emrimize veren Allah büyüktür ve her türlü eksiklikten ve kusurdan sonsuz derece uzaktır. Eğer Allah bunu bize binek olarak vermeseydi, biz onu kendimize binek yapamazdık..”

İşte, Kur'an'ın istediği bakış ile deveye böyle bakılırdı.

Deve olsa da baksak!

BUGÜN BİZ, develerle yolculuk ediyor değiliz. Hatta pek çoğumuz gerçek bir deveyi görmüş bile değiliz. Öyleyse bu ayetin bize bakan tarafı nedir? Şimdi de bunu düşünelim..

Belki develerle yolculuk etmiyoruz ama, otomobillere, uçaklara, trenlere ve gemilere biniyoruz.

Bunların hepsi bize Allah'ın, birer ikramıdır. Allah'ın verdiği akıl ile, Allah'ın verdiği ilham ile, yine Allah'ın yarattığı madenler ve türlü türlü elementler ile yaptığımız bu araçlara, Allah'ın havaya, suya ve karaya verdiği bir takım özellikler sayesinde binebiliyoruz. Üstelik depolarını da, Allah'ın yarattığı, enerji veren yakıtlarla doldurmaktayız.

Öyleyse Sevgili Peygamberimiz'in (asm) bineğine binerken ettiği duayı biz de bu araçlara binerken rahatlıkla edebiliriz:

“Bu bineği bizim emrimize veren Allah büyük-tür ve her türlü eksiklikten ve kusurdan sonsuz derece uzaktır. Eğer Allah bunu bize binek olarak vermeseydi, biz onu kendimize binek yapamazdık..”

Hem sonra, deve eti yemiyor deve sütü içmiyorsak da, inek sütüne ve inek etine bayılıyoruz. Öyleyse, Kur'an'ın bizden istediği bakış ile ineklere, koyunlara ve etinden sütünden, derisinden hatta hatta gübresinden bile yarar sağladığımız tüm öteki hayvanlara bakabiliriz ve bakmalıyız da...

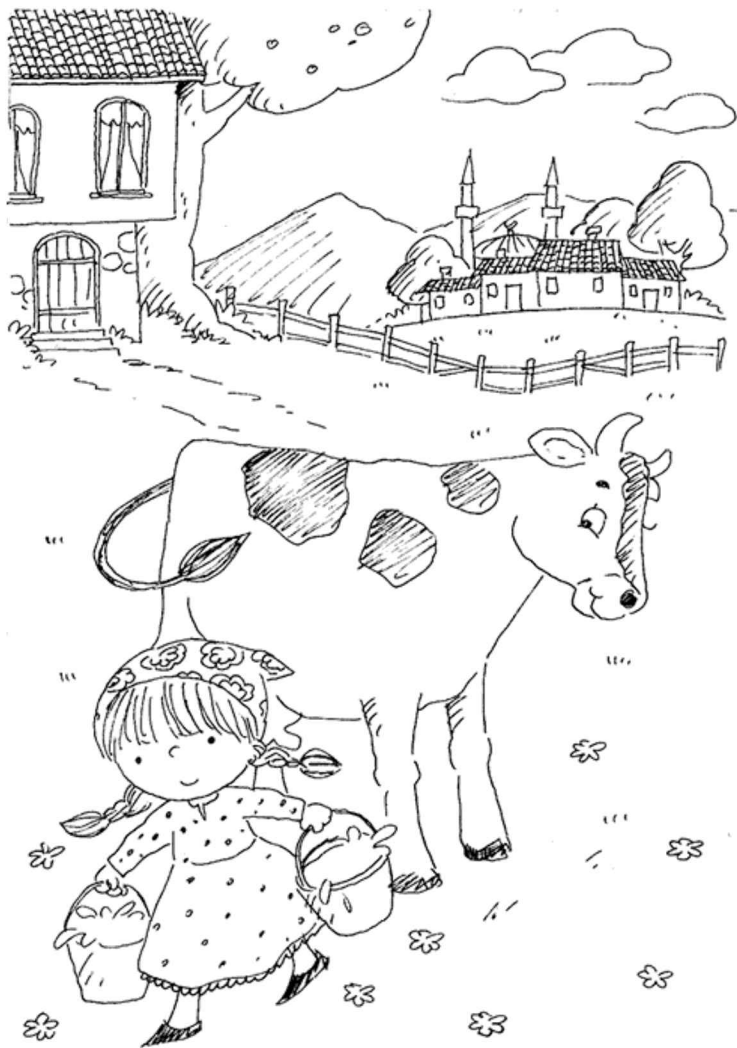

Kur'an'dan aldığımız ilhamla:

“Şu ineklere, şu koyunlara bakın, nasıl yaratılmış” demeliyiz.

Hem sonra Kur'an sadece deveye bakmamızı istemiyor bizden. Göklerin nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl dikildiğine, yeryüzünün nasıl yayıldığına da bakmamızı istiyor..

Yerlerden göklere kadar bakışımızı her nereye çevirsek, etrafımızı çepeçevre nimetlerle ve güzelliklerle dolduran Rabbimizi hatırlamamızı ve O'na şükretmemizi istiyor...

Kur'an'ın en uzun sûresinin ismi neden Bakara (inek)?

Yine hatırlayın ki, Musa, kavmine “Allah size bir inek kesmenizi emrediyor” demişti. Onlar “Sen bizimle eğleniyor musun?” dediler. Musa ise “Cahillik etmekten Allah’a sığınırım” dedi. — BAKARA SÛRESİ, 67

EVET, Kur'an'ın en uzun sûresinin adı Bakara'dır ve Bakara, *inek* anlamına gelir.

Kur'an meallerinde sure isimleri tercüme edilmez. Sadece ne anlama geldikleri izah edilir. Ama surenin ismi orjinalindeki gibi kalır. Çünkü bu, tıpkı insanların özel isimleri gibidir.

Mesela senin adın *Yavuz* ise, İngilizce'de de *Yavuz*'dur. İngilizce'de *Yavuz* anlamına gelen bir başka kelime olsa da, kimse senin adını, onunla değiştirmeye kalkmaz.

Çünkü özel isimler, tercüme edilmez. Bu yüzden, meallerde de, *Ankebut Suresi* yerine

Örümcek Sûresi yazılmadığı gibi; *Nahl Sûresi* yerine de *Arı Sûresi* yazılmaz. *Necm Suresi* yerine *Yıldız Sûresi*, *Kamer Suresi* yerine, *Ay Sûresi* de yazılmaz...

Çünkü bu surelerin hiçbiri sadece, örümcekten yahut arıdan yahut yıldızdan, Ay'dan bahsediyor değildir.

İçlerinde onlarla ilgili önemli bir bölüm olduğu için, bu “özel” isimleri almışlardır.

Kur'an'ın en uzun sûresi Bakara da sadece inekten bahsetmez.

Eğer, “Fatıha Kur'an'ın başı ise, Bakara gövdesidir” denen *Bakara Suresi*'ne *İnek Sûresi* dersek, onun sadece inekten bahsettiği zannedilebilir.

Oysa Bakara Suresi, içinde geçen “inek olayı” dolayısıyla bu ismi almıştır.

Toplamı 286 ayet olan Bakara'nın 67. ayetinden 71. ayetine kadar olan bölümü, bize bu inek olayını anlatır.

Peki koskoca sureye ismini verdiğine göre, bu inek olayı çok mu önemlidir?

Kesinlikle! Bu bazılarının zannettiği gibi, bir ineğin kesilmesinden ibaret bir olay değildir...

İneği kesmek

MUSA PEYGAMBER'İN zamanıydı. Bir gece, İsrailoğulları arasında yaşayan, zengin bir adam öz yeğeni tarafından öldürülmüştü. Fakat katilin kim olduğunu kimse bilmiyordu.

Ertesi gün, bir takım insanlar ölen kimsenin başında toplandılar. O hain yeğen ise “Katil sizsiniz!” diye bağırmaya başladı. “Amcamı siz öldürdünüz!”

Onlar bu garip durumu Musa Peygamber’e haber verdiler ve:

“Rabbine söyle de, bize gerçek katilin kim olduğunu bildirsin, yoksa çok zor bir durumda kalacağız” dediler.

Musa Peygamber onlara şöyle dedi:

“Allah size bir inek kesmenizi emrediyor”

İsrailoğulları bu cevaba çok şaşırdılar.

“Sen bizimle eğleniyor musun?” diye sordular.

Fakat Musa Peygamberin şaka yapar bir hali yoktu.

“Cahillik etmekten Allah’a sığınırım” dedi.

İsrailoğulları’nı bu kadar şaşırtan ve ürküten şey, katilin kim olduğunu öğrenmek için Allah’ın onlardan bir inek kesmelerini istemesi değildi. Onlara zor gelen “ineği kesmek”ti...

Çünkü Musa Peygamber’in bir süreliğine aralarından ayrılıp Tur Dağı’na gitmesini fırsat bilerek, yeniden eski günlerdeki gibi ineklere tapmaya başlamışlardı.

İsrailoğulları Mısır ülkesinde yaşarken herkes gibi tarımla uğraşıyorlardı. İnekler ve öküzler onlar için vazgeçilmez yaratıklardı.

Onların yardımı ile tarlalarını sürüyorlar,

ürünlerini taşıyorlar ve daha pek çok işlerini bu koca koca hayvanlarla görüyorlardı.

İneklere karşı içlerinde büyük bir minnet oluşmuştu. Bu minnet zamanla ineklerin ve öküzlerin mübarek hatta hatta kutsal birer hayvan ilan edilmesine kadar vardı. Sonra da onları tanrı ilan ettiler ve tapmaya başladılar. Artık kimse bu tanrılara dokunamazdı.

Musa Peygamber'in önderliğinde, Firavun'un zulmünden kaçıp Mısır'dan ayrılan İsrailoğulları, Filistin ülkesinde eski günlerini özlemeye başlamışlardı. Kendilerine türlü türlü ikramlar-

da bulunulduğu halde, soğan-pırasa gibi tarım ürünlerine karşı özlem duyuyorlardı.

Tarıma, tarım ürünlerine ve ineklere karşı içlerinde giderek artan bir özlem vardı. İşte o günlerden birinde Musa Peygamber bir süre için Tur Dağı'na gitti.

Onun gidişini fırsat bilen Samiri adındaki bir adam, altından bir buzağı heykeli yaptı. Bu heykel aynı zamanda inek gibi böğürüyordu.

Cahil İsrailoğulları hemen Samiri'nin bu böğüren inek heykelinin etrafında toplandılar. Bir süre sonra da, ona tapmaya başladılar.

Musa Peygamber Tur Dağı'ndan indiğinde bu acıklı manzara ile karşılaştı. Yıllardır onlara Allah'ın birliğini boşuna mı anlatmıştı!

İşte böyle bir durumda bir cinayetin çözülmesi bahanesi ile Allah, Musa Peygamber'in aracılığı ile onlardan bir inek kesmelerini emretti. Şaşkınlıkları ve ürkmeleri bundandı.

Hemen bir inek bulup kesemediler. Elleri buna varmadı. Ne de olsa inek, tapınıp durdukları bir şeydi.

Musa Peygamber'den ineğin nasıl bir inek

olması gerektiğini sormaya başladılar. Amaçları bu işi geçiştirmekti aslında...

“Rabbine bizim için dua et de bize onun nasıl bir şey olduğunu açıklasın” dediler.

Musa *“Allah buyuruyor ki,” dedi, “o ne çok yaşlı, ne de çok genç, orta yaşlı bir inektir. Haydi, artık size emredileni yapın.”*

Onlar, *“Rabbine bizim için dua et de onun rengini bize açıklasın” dediler.*

Musa, *“Allah buyuruyor ki,” dedi, “o sapsarı, bakanlara sürur veren bir inektir.”*

“Rabbine bizim için dua et de onun nasıl bir şey olduğunu bize iyice açıklasın,” dediler. “Çünkü inekler birbirine benziyor. Böylelikle inşaallah onu buluruz.”

Musa, *“Allah buyuruyor ki,” dedi, “o boyunduruğa koşulup da toprağı sürmemiş, ekin sula-mamış bir inektir. Kusursuzdur, renginde alacası yoktur.” Onlar, “İşte şimdi bize gerçeğı anlattın” dediler. Onu bulup kestiler; ama az kalsın bunu yapamayacaklardı.” — Bakara Sûresi, 68-71*

Evet, sonunda bunu yaptılar. Bir inek kestiler ama *“az kalsın bunu yapmayacaklardı...”*

Sonra Allah onlara kesilen ineğin bir parçası ile öldürülen kimseye vurmalarını emretti. Onlar bunu yaptıklarında, o ölü kimse Allah'ın bir mucizesi olarak dirildi ve katilin kim olduğunu kendi ağzı ile söyledi...

İşte gördün! Kur'an'ın bu en uzun sûresine adını veren inek olayı, sıradan ve basit bir inek kesme olayı değildir.

Allah'a iman etmekten sapan bir kavmin, aralarında Musa Peygamber gibi bir peygamber varken, tutup bir ineğe tapmaya başlamaları üzerine, onları bu sapkın vaziyetten kurtarmak için verilen bir derstir.

Tapmaya başladıkları ineği kendi elleriyle keserlerse, artık ona tapmaktan vazgeçeceklerdi.

Günümüzde Hindistan'da, ineklere tapan milyonlarca insan var.

Eğer, Hintliler o dokunulmaz inekleri kesip yemeye başlasalar, bir süre sonra onlara tapmaktan kendiliğinden vazgeçerlerdi. Hem bu arada, karınları da doyardı!

Herkesin bir ineği vardır!

BİZLER ineklere tapınmayı aklımızın ucundan bile geçirmeyiz. Ama inek bir semboldür. Allah ile aramıza giren her şey, kutsal bir inektir aslında..

O yüzden hepimizin kesilmesi gereken bir hatta birden çok ineği vardır. Ve biz o inekleri kesmediğimiz sürece, Rabbimiz ile aramızda durup, böğürmeye devam edeceklerdir...

Mesela, zararlı yayınlar yapan zaman öldürücü televizyon çoğumuz için bir inektir. Allah ile aramızda durur.

Namaz vakitlerini geçiririz, haberimiz olmaz; onun sesi yüzünden ezanlar okunur, duymayız...

Zamanımızın büyük bir bölümünü onun karşısında geçiririz, o böğürür durur.

Kur'an okumaya, güzel ve faydalı kitaplarla meşgul olmaya vaktimiz kalmaz.

Üstelik bizi sadece güzel ve faydalı işlerden alıkoymakla kalmaz televizyon; gözümüzün

önüne, hayatta belki de hiç karşılaşmayacağımız türlü türlü rezillikleri, iğrenç, ahlâksız görüntüleri getirip yığar..

Böylece televizyon Samiri'nin böğüren inek heykeli gibi karşımızda durur.

Öyleyse, hiç değilse arada bir onun sesini “kes”meliyiz.

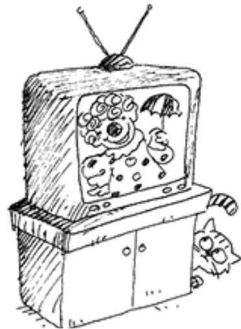
Eğer önümüze çirkin şeyler yığmaya kalkarsa, seyretmeyi “kes”meliyiz...

İsrailoğulları gibi, “kes”memek için, bahaneler de uydurmamalıyız...

Ben televizyondan örnek verdim. Artık sen, kendine göre etrafında gördüğün inekleri sayarsın!

İşte Bakara Sûresi'ndeki inek, nasıl da gelip hayatımızın tam ortasında kendisine yer buldu gördün mü?

Kur'an'ın bu en uzun sûresine BAKARA isminin verilmesinin, ne büyük bir hikmeti varmış meğer...

KUR'AN SÖZLÜĞÜ

KUR'AN: Allah'ın insanlara gönderdiği son ilahî kitap. Allah Kur'an'ı bize, son Peygamber olan Hz. Muhammed'in (asm) aracılığı ile göndermiştir. Artık, ondan başka Peygamber gelmeyeceği gibi, Kur'an'dan başka da kitap gelmeyecektir..

Kur'an, insanlığa gönderildiği günden bu güne kadar tek bir harfi bile değiştirilmemiş tek kutsal kitaptır.

Ondan önceki kitaplar yani İncil ve Tevrat ise böyle bir özellikten mahrumdur. Onların aslı değişmiş, içlerine sonradan insanlar tarafından uydurulmuş sözler konmuştur.

Kur'an'ın başka isimleri de vardır. Mesela Allah Kur'an'da, Kur'andan sıklıkla *Kitap* olarak bahseder.

Furkan da Kur'an'ın isimlerinden biridir. Doğru ile yanlış, hak ile batılı, haram ile helali, iyi ile kötüyü ayıran manasındadır.

Nur da Kur'an'ın isimlerinden biridir.

Kur'an'ın bir ismi de *Şifâ*'dır. Çünkü o, kalplere maddi manevî şifadır.

En küçük bir sestem rahatsız olan ihtiyarlar ve

hastalar bile, onun okunmasını dinleyerek, huzur ve şifa bulurlar. Hiçbir kitap, insan ruhuna ve kalbine böyle tesir etmez. Bu, Kur'an'ın şifa verici bir özelliğidir. Onu dinleyen, onu okuyan, ona itaat eden şifa bulur. Yüzünü ona dönen ise nuru ile aydınlanır...

Hakîm de Kur'an'ın meşhur isimlerindendir. Bazen *Kur'an'ı Hakîm* denir. Hakim, hikmetli ve hikmetin kaynağı demektir.

Kur'an'ımızın daha bunlar gibi şanına layık pek çok isimleri vardır...

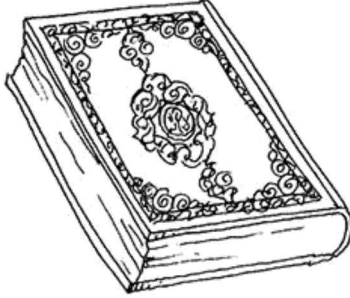
MUSHAF: İki kapak arasında toplanan sayfalar anlamına gelen mushaf, Kur'an'ımızın isimlerinden biridir.

VAHİY: Allah'ın insanlar arasından seçtiği elçilere yani peygamberlere, bazen Cebrail gibi bir aracı ile bazen de aracısız, bilgi ve hikmetler göndermesidir. Mesela Kur'an, Cebrail aracılığı ile, Sevgili Peygamberimiz'e vahyedilmiştir.

CEBRAİL: Dört büyük melek vardır. Mikail, İsrafil, Azrail ve Cebrail. Bu dört büyük meleğin ayrı ayrı vazifeleri vardır. Cebrail VAHİY MELEĞİ'dir. Onun görevi, Peygamberlere Allah'tan vahiy götürmektir.

Nur Dağı'ndaki Hira Mağarası'nda, Sevgili Peygamberimiz'e (asm), *"Yaratan Rabbinin adıyla oku. O insanı bir kan pıhtısından yarattı.."*¹ şeklindeki ilk Kur'an ayetlerini getiren işte o dört büyük melekten biri olan, Cebrail'di.

SÛRE: Kur'an'ı Kerim, birbirinden farklı 114 bölümden oluşur. Bu bölümlere sûre denir. Sûreler—biri hariç —Besmele ile başlar.

Sûrelerin her birinin farklı bir ismi vardır. Bu isimler o sûrede geçen konularla ilgilidir.

Mesela bir sûresini ismi *Ankebût*'tur. Bu örümcek demektir. Ankebût suresinde örümcek ile ilgili bir ayet vardır.

Yusuf Sûresi ise, ismini bu sûrede kıssası anlatılan *Yusuf Peygamber*'den alır. Bir başka sûrenin adı da *Tin*'dir. Tin, incir demektir...

En meşhur sûre *Fatiha*'dır. Bu Kur'an'ın ilk suresidir. En çok okunan sure de *Fatiha*'dır. Çünkü *Fatiha* okunmadan namaz kılınmaz.

En uzun sure *Bakara Sûresi*'dir. En kısa olanı ise *Kevser Sûresi*'dir. *Bakara*'yı sadece hafızlar ezbere bilirken; *Kevser Sûresi*ni çoluk çocuk herkes ezbere bilir.. İyi ki kısa sûreler de vardır.

AYET: Sûreler, ayetlerden oluşur. Âyet, Kur'an'ın cümleleridir. Bazı cümleler uzundur, bazıları ise çok kısa. Kur'an 23 sene içinde ayet ayet vahyedilmiştir. Bunun ilk 13 senesi Mekke'de, geriye kalan 10 senesi de Medine'de indirilmiştir. Mekke'de inen ayetlere *Mekkî*, Medine'de inen ayetlere *Medenî* ayet denir.

MÜDAYENE AYETİ: *Bakara Sûresi*'nin 282. ayetidir. Borç-alacak ilişkileri ile ilgili önemli hükümler içerir. Müdayene ayetini bu sözlüğe almamızın sebebi, Kur'an'ın en uzun ayeti olmasıdır.

Kur'an'ı yazan hattatlar, bu ayeti kendilerine ölçü tutarlar. Her hattat, bu ayeti tam bir sayfaya sığacak şekilde yazar. Böylece, yazım şekillerine göre Kur'an'ın sayfa sayısı değişmez.

CÜZ: Kur'an-ı Kerim, 20 sayfadan oluşan bölümlere ayrılmıştır. Bunlara cüz denir. Kur'an'ı cüz cüz okumak büyük kolaylık sağlar. Kur'an'da böyle 30 cüz vardır.

HAFİZ: Kur'an'ı baştan sona kadar ezbere bilenlere denir. Hafızlık mesleği ta Peygamber Efendimiz'in zamanından beri vardır. Sahabiler, her inen ayeti ezberlerdi. Böylece binlerce hafız yetişti.

O günden bugüne kadar bu güzel meslek devam eder. Hafızların güzel sesli olanları camilerde, yahut Müslümanların bir arada oldukları yerlerde Kur'an okurlar...

Herkes onları dikkatle dinler. Çünkü Kur'an'ı okumak kadar, dinlemek de ibadettir.

HATİM İNDİRMEK: Kur'an'ı Kerim'i baştan sona okumaya hatim indirmek ya da hatim etmek denir. Bu bize Sevgili Peygamberimiz'den (asm) armağan bir sünnettir. Çünkü o, her yıl, özellikle Ramazan ayında, o vakte kadar gelen tüm ayetleri okurdu. Hem de kendisine vahiy getiren Melek Cebrail ile birlikte. Yani hem Peygamberimiz, hem de Cebrail karşılıklı hatim indirirlerdi.

Kur'an tamamlandığında, bunu iki kere yaptılar. Birbirlerine karşılıklı Kur'an okuyup dinlediler. Böylece, Kur'an'ın eksiksiz bir şekilde

tamamlandığından emin oldular. Kısa bir süre sonra da Sevgili Peygamberimiz (asm), bize iki büyük emaneti, sünnetini ve Kur'an'ı bırakarak dünyadan ayrıldı...

Bugün de Müslümanlar, hatim indirme geleneğini devam ettirirler.

Özellikle Ramazan ayında milyonlarca ağız, milyonlarca hatim indirir. Yeryüzünde Kur'an okunmayan tek bir an bile kalmaz...

MUKABELE: Bu çok güzel bir adettir. Müminler bir araya toplanırlar. Her biri Kur'an'ını açar. En iyi bilenlerden biri okur, ötekiler de onu ayet ayet takip ederler. Böylece toplu halde hatim indirilir.

Özellikle annelerimiz bu işi çok iyi yaparlar. Birbirlerinin evlerinde toplanıp, mukabele okurlar.

MUKAATA HARFLERİ: Bazı sûreler bir kelime ile değil de, arka arkaya sıralanmış bir takım

harflerle başlar. Mesela *Ya sin* Sûresi gibi... Bakara Suresi de, *Elif Lam Mim* harfleriyle başlar.

Bu harflere mukaata harfleri denir.

Kur'an'da bu sûrelerden çokca vardır. *Ta Ha* harfleriyle başlayan Ta ha Sûresi, *Elif Lam Ra* diye başlayan İbrahim Suresi, *Ta Sin Mim* diye başlayan Şuara Sûresi, *Ha Mim* diye başlayan, Mü'min, Fussilet, Şura, Zuhruf, Duhan, Casiye, Ahkaf Sûreleri gibi..

Bu harflerin ne anlama geldikleri konusunda, bazı alimler çeşitli fikirler öne sürmüşlerse de; kimse tam olarak onların sırrını çözebilmiş değildir.

Belki de bu harflerin sırrı, Allah ile Peygamber Efendimiz (asm) arasında kalması gerekiyor.

Her işin en doğrusunu Allah bilir..

MEAL: Kur'an'ın orjinal dili olan Arapça dışındaki dillere tercüme edilmiş haline meal denir. Meal ile Kur'an aynı şey değildir. Yani Kur'an'ın tercümesi onun yerine geçmez. Namazlarda okunmaz.. Ama meal çok önemlidir!

TEFSİR: Kur'an ayetlerinin anlamlarını açıklayan kitaplara denir. İslâm tarihi boyunca binlerce cilt tefsir yazılmıştır. (Tefsir ve meal arasındaki fark için, 23. sayfadaki, *“Kur'an'ı, sadece Türkçesi'nden okusak daha iyi olmaz mı?”* adlı yazıyı tekrar okuyabilirsiniz..)

MÜFESSİR: Kur'an tefsiri yazan büyük İslâm alimlerine müfessir denir.

TECVİT: Kur'an'ı bütün okuma kaidelerine uygun olarak okumak gerekir. Bunun için bazı kurallar vardır. Bu kurallara tecvit denir.

HAREKE: İslâm Dini hızla dünyaya yayıldığı zamanlarda, Arapça bilmeyen pek çok insan da Müslüman oldu. Onlar Kur'an'ı okurken bir takım zorluklar yaşamaya başladılar. Çünkü o zamanlar Kur'an harflerinin üzerinde şimdiki gibi harfin nasıl okunacağını gösteren işaretler

yoktu. İnsanlar Kur'an'ı yanlış okumasınlar diye harflerin üzerine HAREKE adı verilen *üstün, esre, ötre*, gibi işaretler kondu. Bunlar ana dili Arapça olmayanlar için büyük kolaylıktı.

SECDE AYETLERİ: Kur'an ayetleri içinde 14 tanesini okuduğumuzda, yahut dinlediğimiz de, Rabbimiz'e secde etmemiz gerekir. Sevgili Peygamberimiz (asm.) böyle yapmıştır. Bu ayetler şunlardır:

A'râf Sûresi: 206. âyet • Ra'd Sûresi: 15. âyet •
 Nahl Sûresi: 50. âyet • İsrâ Sûresi: 107. âyet •
 Meryem Sûresi: 58. âyet • Hac Sûresi: 18. âyet •
 Furkan Sûresi: 60. âyet • Neml Sûresi: 25. âyet
 • Secde Sûresi: 15. âyet • Sâd Sûresi: 24. âyet •
 Fussilet Sûresi: 37. âyet • Necm Sûresi: 62. âyet
 • İnşikak Sûresi: 21. âyet • Alak Sûresi: 19. âyet

NUR DAĞI: Sevgili Peygamberimiz'in (asm) Mekke'deki evinden yaklaşık 1 kilometre kadar uzaklıkta bulunan bir dağdır. Kur'an'ın ilk vahyedilmeye başlandığı *Hira Mağarası* bu dağın tepesinde bulunur.

Bu dağa neden *Nur Dağı* ismi verildiği bilinmemekle birlikte, Kur'an nurunun alemini aydınlatmaya başladığı böyle bir dağa, bundan daha başka bir isim de verilemezdi...

KADİR GECESİ: Kur'an'ın Peygamber Efendimiz'e (asm) indirilmeye başlandığı kutlu gece.. Ramazan ayı içindedir. Ancak duaların çokca kabul edildiği, Kur'an okuyanlara oku-

dukları her bir harf için, binlerce sevap verildiği, af isteyenlerin günahlarının bir kalemde silindiği bu mübarek gecenin tam olarak hangi gün olduğunu bilmiyoruz.

Sevgili Peygamberimiz'in (asm) hadislerinden yola çıkan alimler, Kadir Gecesi'nin Ramazan'ın son on gününün tek sayılı gecelerinde (21, 23, 25, 27) aranması gerektiği kanaatine varmışlar.

Özellikle 27. gecenin Kadir Gecesi olduğu yönünde yaygın bir ümit vardır.

**Peygamberimiz hakkında
merak ettiğin soruların cevapları**

PEYGAMBERİMİ merak ediyorum

Peygamberimiz, peygamber olmadan önce nasıl yaşardı?

Peygamberimiz neden okuma-yazma bilmiyordu?

Peygamberimiz, neden sıradan bir insan gibi uyuyor, acıkıyor, susuyor, yoruluyordu?—Peygamberimizin diğer peygamberler

gibi mucizeleri var mıydı?—Peygamberimizin sünneti

ne demek? —Peygamberimiz bugün yaşasaydı,

misvak mı kullanırdı yoksa diş fırçası mı?

Özkan Öze

ALLAH hakkında merak ettiğin
soruların cevapları

ALLAH'ı merak ediyorum 1

Allah'ı niçin göremiyorum? — Allah ne kadar büyük?

Allah nerede? — Allah'ı kim yarattı?

Allah nasıl bir varlık? — Allah neden bir?

Allah, aynı anda bu kadar işi nasıl yapıyor?

Allah, meyve yaratmak için, neden ağaç yaratıyor?

Allah yaratıyor, peki tabiat ne yapıyor?

Özkan Öze

**ALLAH hakkında merak ettiğin
soruların cevapları**

ALLAH'ı merak ediyorum 2

Allah kâinatı niçin yarattı? —Allah'ın kâinatı yaratmaya
ihtiyacı mı vardı? —Allah insanları niçin yarattı?
Allah neden bazılarını çirkin yaratıyor?—Allah neden ba-
zılarını sakat yaratıyor?—Allah, öldükten sonra bizi nasıl
diriltecek?—Allah'ı nasıl inkâr ediyorlar?—Allah'ın güzel
isimlerini niçin bilmeliyiz?

Özkan Öze

Uğurböceği Yayınları, Zafer Yayın Grubu'nun bir kuruluşudur.
Mahmutbey Mh. Deve Kaldırımı Cd. Gelincik Sk. No:6 Bağcılar - İstanbul, Türkiye
Tel: (0 212) 446 21 00, Fax: (0 212) 446 01 39
<http://www.zafer yayinlari.com> e-mail: zafer@zafer yayinlari.com